

dEPutáció

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Dénes László**

Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád**

E-mail: press@tokeslaszlo.eu

„MEGŐRIZZÜK ÉS MEGVÉDJÜK SZÜLŐFÖLDÜNKET,
JOGAINKAT ÉS SZABADSÁGUNKAT!”

1848-49 élő öröksége arra indít bennünket, hogy ne hátráljunk meg! Arra, hogy ne hagyjuk el szülőházánkat, ne adjuk fel jussunkat, és ne idegen betolakodóknak adjuk át hűlt helyünket, hanem megőrizzük és megvédjük szülőföldünket, jogainkat és szabadságunkat – jelentette ki **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, volt királyhágómelléki református püspök a március 15-i ünnepségen a **szegedi** Várkertben, a Móra Ferenc Múzeum előtti szónoki pulpítustól.

A Csongrád Megyei Közgyűlés – **Kakas Béla** elnök – és a Kormányhivatal – **Juhász Tünde** kormány megbízott –, valamint a megyei fejlesztési biztos – **B. Nagy László** képviselő – és **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi római katolikus püspök közös meghívására Szegedre érkezett erdélyi képviselők a **reformáció** 500. évfordulójáról, Nagyváradnak a magyar forradalomban és szabadságharcban betöltött szerepéről, egyéb jeles történelmi eseményekről is szólt a nemzeti ünnepen elmondott beszédében. Továbbá arról, hogy az elmúlt századokban, kiváltképp az előzőben bőségesen kijutott nekünk az önkényuralmi rendszerekből és az elnyomásból. Tőkés László kijelentette, a **márciusi ifjak** által elindított küz-

delem korántsem ért véget, mostani szabadságharcunkat, önrendelkezésünkért vívott küzdelmünket 1848, 1956 és 1989 történelmi nyomvonalán kell folytatnunk, hiszen a magyar kormányknak ismét egyenlőtlen harcot kell folytatnia országunk szuverenitásáért, többek között „az országunkat és egész Európát identitásában fenyegető migránsinvázióval szemben”. A sokáig sorsára hagyott **erdélyi magyarság** helyzetéről így szólt: „Mi erdélyi magyarok is ragaszkodunk közösségi önrendelkezésünkhöz. Vészesen gyengülő magyar közösségünk, ennek részeként pedig a Székelyföld megmaradásának és jövőjének egyetlen reális esélye a területi és a kulturális autonómia. Az Európai Unióban azonban ezen demokratikus jogkövetelésünk is visszautasításba ütközik.” Ám 1848-49 élő öröksége arra indít bennünket, hogy ne hátráljunk meg. „Arra, hogy ne hagyjuk el szülőházánkat, ne adjuk fel jussunkat, és ne idegen betolakodóknak adjuk át hűlt helyünket, hanem megőrizzük és megvédjük szülőföldünket, jogainkat és szabadságunkat” – mondta a püspök, aki szerinte ehhez történelmünkéből, múltunkból tudunk erőt meríteni és szabadságharcos elődeink példájából.

➤ A rendezvényen **B. Nagy László** országgyűlési képviselő, Csongrád megye fejlesztési biztosa köszöntőjében a magyar nemzet és a Magyarország előtt álló kihívások kapcsán megemlítette: „Egyes baloldali, liberális nézeteket valló, gazdasági hatalmukat, befolyásukat féltő erők máris azt követelik tőlünk, hogy ők mondhassák meg nekünk, hogy mik a jogaink, kötelességeink, és mit tehetünk meg. Mi azt szeretnénk, ha nem a követelések, hanem a munka és teljesítmény lenne a társadalom fő szervező ereje.” Emlékeztetett: március 15-e mindig is a bátrakról, a magyar bátorságról szól, így ez a nap arra is figyelmeztet, hogy nekünk, magyaroknak a szabadságot sosem adták ingyen, és most is cselekednünk kell. A képviselő szerint ha azt akarjuk, hogy valóra váljon a '48-asok álma, azaz a **béke, szabadság és egyetértés**, akkor vállalni kell az árral szembeni bátor úszást.

A szegedi ünnepség – amelyen fellépett a hallásérültek iskolájának **Gondolatjel** csoportja, valamint **Kaszás Géza** budapesti színművész is – koszorúzással folytatódott az 1848-as kormány földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztere, **Klauzál Gábor** szegedi országgyűlési képviselő szobránál.

SZABADSÁG, ÖNVÉDELEM ÉS ÖNRENDELKEZÉS

„Magyar történet múzsája, / Vésd soká nyugodt. / Vedd föl azt s örök táblára / Vésd föl ezt a nagy napot!” Amikor **Petőfi Sándor** ezeket a sorokat írta, maga sem gondolhatta, hogy verse próféciává válik, és hón szeretett nemzete azóta is, több mint másfél évszázada legnagyobb ünnepeként ünnepli március 15-ét. **Tisztelet a bátraknak!** – mondjuk ma is, a magyar szabadság karácsonyán, amikor a márciusi ifjakra és Őrá emlékezünk, és az előttünk járókra nézve Alaptörvényünk Nemzeti hitvallását idézzük: „Büszkék vagyunk az országunk megmaradásáért, szabadságáért és függetlenségéért küzdő őseinkre.” A „népek tavaszaként” emlegetett 1848-as esztendő nemzetei között pedig kiváltképpen „büsz-

kék vagyunk arra – is –, hogy népünk évszázadokon át harcokban védte Európát” – mondjuk szintén a hitvallás szavával. Áldott legyen azoknak az áldozata és emlékezete, „Kik érted haltak, szent világszabadság!” (Petőfi Sándor)

Nagyváradról jövök, mely a szabadságharc folyamán önvédelmi harcunk egyik legfőbb fellegváraként és hadibázisaként tüntette ki magát. 1848 december elején itt volt az első főhadiszállása **Bem** tábornoknak, **Kossuth Lajos** kormányzó megbízatásából innen indította útjára a győzelmes erdélyi hadjáratot.

Köszönöm az ünnepi meghívást **Szegedre**. Hozom magammal Erdély, az elszakított Részek és Biharország, valamint a marosvásárhelyi Székely Szabadság Napjának harcos köszöntését annak a városnak, mely a forradalmi Magyarország egyik fővárosaként és a szabadságharc utolsó végváraként a végsőig kitarzott, és védelmezte az ellenségek gyűrűjébe fogott, a zsarnoki hatalmakkal élethalálharcát vívó hazát. „Szegednek népe, nemzetem büszkesége” – októberi toborzóbeszédében Kossuth Lajos ekképpen méltatta a délvidéki önvédelem harcvonalán helytállók városát.

A Csongrád Megyei Közgyűlés és a Kormányhivatal, valamint a megyei fejlesztési biztos és Főtisztelendő **Kiss-Rigó László** püspök úr közös meghívójukban a reformáció 500. évfordulójáról is említést tesznek. Történelmi egyházaink testvéri ökumenikus közösségében – éppen ezért – hadd idézzem az Apostolok Cselekedeteinek könyvéből a börtön torkában álló **Péter** apostol bátor szavát: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek” (ApCsel 5,29). Másfél évezreddel utóbb **Kálvin János**, a reformátor – egyebek mellett – erre alapozta híres ellenállási tanát, mely jogi és erkölcsi alapot biztosít arra, hogy az emberek szembeforduljanak az Isten akaratát meg-

szegő zsarnoki hatalommal. Ennek a teológiai tanításnak a konkrét történelmi példaként tekinthetünk a **márciusi ifjak** és a pesti polgárok lázadására, a hadba hívott nemzet honvédő háborújára. Ezzel a hittel lázadt fel **Bocskai István** hajdúnépe a Habsburg császári önkény ellen, és – tudva vagy nem tudva – ez a „polgáriasult” erkölcsi hitelv öltött testet Petőfi Sándor Nemzeti dalában. A **magyarok istenének** nevére mondott esküvés ebben a megvilágításban nézve immár nem valamely „vallási nacionalizmus” – ahogyan bírálói gondolják –, hanem az ember ember általi elnyomása visszautasításának és a szabadság szent ügyének az istenes igazolása (legitimációja). „Rabok legyünk vagy szabadok? / Ez a kérdés, válasszatok!” „A magyarok Istene” itt nem kizárólagosságot jelent, hanem népe **Szabadítóját** tekinti benne sajátjának a hívő magyar ember, akihez az örökkévaló Isten anyanyelvén, **Károlyi Gáspár** Bibliájának nyelvén szól. Ez az Isten az, Aki az első Pünkösöd napján – és azóta is – minden népet a maga nyelvén szólított – és szólít – meg, és ma is szabadságra hív el, és felhatalmaz arra, hogy minden isten- és embertelen parancsuralom, önkény és jogfosztás ellen fellépjenek, és azok ellenében – ha kell – akár fegyverrel is megvédjék magukat.

Az elmúlt századokban, de különösképpen a huszadikban bőségesen kijutott nekünk mindenféle önkényuralmi rendszerből és elnyomásból. **Szeged, Temesvár** és **Arad** nem csupán a Habsburg és a cári csapatok általi leverettetésünket, valamint az ellenforradalmi megtorlásokat, hanem a **Rákosi-** és **Kádár-féle** kommunista diktatúrát is eszünkbe juttatja, mely nemcsak saját népével bánt el, hanem évtizedeken át a román nacionálkommunistáknak kiszolgáltató erdélyi magyarságot is sorsára hagyta. A nemzeteinket leigázó szovjet kommunista testvérpártok, ha lehet, valósággal tökélyre fejlesztették a Habsburgok által alkalmazott „divide et impera” / „oszd meg és uralkodj” elvét.

Nem véletlen, hogy az **1956-os forradalom és szabadságharc** éppen 1848-49 örökségéből merített példát, és állította a barikádokra Petőfi és Kossuth népét. Mint ahogyan – az Alaptörvény tanúbizonysága szerint – „mai szabadságunk is az 1956-os forradalmunkból sarjadt ki”. Ami egyúttal azt is jelenti, hogy mostani szabadságharcunkat, önrendelkezésünkért vívott küzdelmünket **1848, 1956 és 1989** történelmi nyomvonalán kell folytatnunk.

A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján, idén február 25-én a szegedi **Kiss Tamás** tartott érdekfeszítő előadást Nagyváradon az itt megalakult **Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetségének** (MEFESZ) a forradalom kirobbantásában játszott meghatározó szerepéről. Ezzel a rendezvénnel zártuk az 1956-os, valamint a Gulag-émlékét. Méltó, hogy az **1989-es temesvári népfelkelésről** is ebben az összefüggésben emlékezzünk meg, hiszen amint a jelenlegi hazai és nemzetközi helyzetből kitűnik, a küzdelem még korántsem ért véget.

A magyar kormánynak – változott körülmények között – ismét egyenlőtlen harcot kell folytatnia országunk szuverenitásáért, többek mellett pedig az országunkat és az egész Európát identitásában fenyegető

migránsinvázióval szemben. Hazánk fájó emlékeket idéző déli határvidékén Szeged ismét egy másik ostrom harcvonalán találja magát. „Magyarország nem kíván migránsokat befogadni, és nem kívánja megváltoztatni sem kulturális, sem etnikai összetételét” – jelentette ki **Orbán Viktor** miniszterelnök. Nemzetünknek szuverén joga eldönteni, hogy kiket akar befogadni és kikkel kíván együtt élni. Ez egyébként az unió valamennyi országára érvényes. A kormányfő megítélése szerint az általa felsorolt főbenjáró kérdések hátterében tulajdonképpen az **önrendelkezés joga** áll.

Mi, **erdélyi magyarok** is ragaszkodunk közösségi önrendelkezésünkhöz. Vészesen gyengülő magyar közösségünk – ennek részeként pedig a **Székelyföld** – megmaradásának és jövőjének egyetlen reális esélye: a területi és a kulturális **autonómia**. Az Európai Unióban azonban ezen demokratikus jogkövetelésünk is visszautasításba ütközik. 1848-49 élő öröksége viszont arra indít bennünket, hogy ne hátráljunk meg. Arra, hogy ne hagyjuk el szülőházunkat, ne adjuk fel jussunkat, és ne idegen betolakodóknak adjuk át hűlt helyünket, hanem megőrizzük és megvédjük szülőföldünket, jogainkat és szabadságunkat.

Hosszú és nehéz út áll előttünk. Merítsünk erőt hozzá történelmünkéből, múltunkból és szabadságharcos elődeink példájából. És keressünk szövetségeket a nehézségek leküzdéséhez, valamint céljaink eléréséhez. A **visegrádi négyek** európai összefogása valós esélyt nyújt nemzeti törekvéseink sikeréhez.

A **lengyel-magyar barátság** – Bem József örökségeként – példamutató ebben a tekintetben. **A szlovákok és a csehek** viszonylatában, úgy tűnik, hajdani viszályainkat is sikerül „békévé oldani”. A visegrádiakon kívül a **magyar-szerb** viszony rendezése is jó úton halad. Itt, Szegeden a **román-magyar** megbékélésről külön is szólnunk kell, hiszen 1849. július 14-én **Kossuth és Bălcescu** a történelmi nevezetességű **Kárázsházban** írták alá azt a **kibékülési tervezetet**, amely egymással szemben álló népeinket lett volna hivatott egy csatasorba állítani.

➤ A szabadság és az önrendelkezés minden népet megillet. A megkésett béketerv máig érvényes üzenete az, hogy a Duna menti, Kárpát-medencei, közép-európai népek egymásra vannak utalva, s nem egymás ellenében, hanem egymással összefogva érhetik el saját és közös céljaikat.

Régi-új államelnökünk, Áder János megválasztása alkalmával magyar érdekek és értékek esetén képviselével és szolgálatával reméljük és munkájuk nemzetünk boldogulását! Hogy szabad legyen, és ne rab!

Isten, áldd meg a magyart!

Tőkés László

Elhangzott a magyarok nemzeti ünnepén, 2017. március 15-én Szegeden

JANUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

2017. január 1. • Budapest, Papp László Sportaréna

Mága Zoltán újévköszöntő hangversenye

A **9. Budapesti Újévi Koncerten** a neves magyar hegedűművész és a Budapesti Primarius Szimfonikus Zenekar, valamint világhírű meghívottaik (Ramón Vargas, Elisa Balbo, Jevgenyija Laguna, Vásáry Tamás, Sümegi Eszter, Inva Mula) a magyarországi és határon túli közélet jeles személyiségeit is magába foglaló, mintegy 13 ezer fős közönség előtt mutatták be színvonalas műsorukat. Az Európa egyik legrangosabb újévköszöntő gálaműsoraként ismert produkcióban több mint ötszáz művész működött közre. **Mága Zoltán** személyes meghívottjaként **Tőkés László** is részt vett a koncerten.

Január 6. • Budapest, Művészetek Palotája

A reformáció jubileumi emlékévének megnyitója

A reformáció egyszerre hálaadás és kritikus szembenézés önmagunkkal – mondta **Balog Zoltán**, az emberi erőforrások minisztere a **reformáció 500. évfordulója** alkalmából meghirdetett emlékvé központi megnyitóján. A megnyitón részt vett **Orbán Viktor** miniszterelnök, a protestáns egyházak vezetői, a testvéregyházak képviselői, számos meghívott szerte a Kárpát-medencéből, köztük Tőkés László erdélyi európai képviselő, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előző püspöke. A rendezvény végén az emlékévet – amelyben csaknem 400 programot szerveznek magyar nyelvterületen – **Kövér László**, az Országgyűlés elnöke nyitotta meg.

Január 8. • Nagyvárád, olasz református templom **Újévi hálaadó istentisztelet. Igehirdetés**

A hatályos törvények szerint a törvényhozási képviselők mandátumuk ideje alatt szüneteltetik polgári, illetve egyházi szolgálatukat, eredeti állásukat viszont megbízatásuk lejártáig fenntartják számukra. Ennek megfelelően a 2008 óta tartó európai parlamenti képviselői tisztségének ideje alatt Tőkés László korábbi püspök nagyvárád-olasz lelkipásztori állását visszatéréséig vagy nyugdíjba vonulásáig továbbra is megőrzi, s anyagyülekezetében több-kevesebb rendszerességgel

igehirdetési szolgálatot végez. Az új esztendő második vasárnapján szintén **Isten igéjét hirdette** gyülekezete templomában. A Józsué könyvéből választott ige alapján az elmúlt esztendőre tekintett vissza, és az ő szavait és példáját követve, Isten eligazításával kereste a jövőndő útját. A sikemi országgyűlésen elhangzott testamentumában Józsué az Isten iránti hűséget ajánlotta honfoglaló népe figyelmébe: akármelyik idegen istent is választanátok, „én és az az én házam népe az Úrnak szolgálunk” – mondotta volt, mire Izráel népe egyakarral azt válaszolta, hogy: „Mi is az Úrnak szolgálunk, mert Ő a mi Istenünk” (Józsué 24,18). Erdélyi népünk is ezen az úton találhatja meg a jövőjét – mondotta a püspök, Izráel és Erdély történelmének példáival támasztva alá az ige tanítását. Év eleji hirdetései rendjén ugyanakkor Isten iránti hálaadással hívta fel a figyelmet a **reformáció 500. évfordulója**, valamint az előttünk álló **Szent László- és Arany János-emlékévekre**.

Január 9. • Nagyvárád, EP-iroda **Újévköszöntő sajtóértekezlet**

Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, az Európai Parlament tagja – akit a Fidesz-KD-NP nemzeti listáján erdélyi képviselőként választottak be 2014-ben az unió törvényhozásába – megtartotta a 2017-es év első sajtótájékoztatóját a nagyváradi parlamenti irodában. *(Lásd az erről szóló közleményt és nyilatkozatot.)*

EP-irodai munkaülés

Január 10. • Nagyvárád, Partiumi Keresztény Egyetem elnöki hivatala

PKE-fogadónap, -munkamegbeszélés

Január 12. • Kolozsvár, református püspöki hivatal Találkozó **Kató Béla** erdélyi református püspökkel, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemet fenntartó Sapientia Alapítvány kuratóriuma elnökével

Január 13. • Nagyvárád, EMNT-székház EMNT-EMNP-megbeszélés

➤ **Január 14. • Nagyvárád, EMNT-székház, egyházkerületi székház**

EMNT-EMNP közös elnökségi ülés

Újévköszöntő fogadás

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület által **Tőkés László** püspöksége idején meghonosított, több mint két évtizedre visszatekintő hagyomány jegyében ez év elején is Nagyvárádon az újévköszöntő ünnepélyt. (Lásd az erről szóló képes beszámolót.)

Január 16–19. • Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

Január 17-én a néppárti **Antonio Tajanit** választották meg az **Európai Parlament** elnökének a jelenlegi képviselőtestület ötéves ciklusának második szakaszára. Az olasz jelöltet a szavazás negyedik és egyben utolsó fordulójában választották meg a képviselői szavazatok 55,4 százalékával, riválisa, a szintén olasz szociáldemokrata Gianni Pittella ellenében. Az EU parlamentje január 18-án a tizennégy alelnök és az öt quaestor személyéről is döntött, **Pelczné Gáll Ildikót** (Fidesz-KDNP) már a szavazás első körében újraválasztották az EP alelnökévé.

Január 22. • Nagykároly, belvárosi református templom

Imaheti záróünnepély. Igehirdetés. A Reformáció Emlékévének megnyitója. Emléktábla-avatás

Az évtizedes hagyományra visszatekintő **évkezdő egyetemes ökumenikus imahét** idei záróünnepélyének napján a nagy múltú nagykárolyi eklézsia a **magyar kultúra napját** is megünnepelte, valamint a **Reformáció Emlékévének** (1517–2017) ünnepélyes megnyitá-

sára is sort kerített. Ezen alkalomból Tőkés László volt királyhágómelléki püspököt kérték fel igehirdetésre. A hármass ünnepi alkalomhoz illően, a honfoglalás és a reformáció történelmi összefüggésében az igehirdető az ígért földjén honára talált Izráel népének Istenéhez való visszatéréséről szólt. Józsue választás elé állította népét: egy új korszak kezdetén döntsék el végre, hogy kit követnek; idegen istenhez hajolnak, vagy pedig megmaradnak Jáhvé, az egy igaz Isten hűségében? Miként egykor, a reformáció korában, vagy – változott körülmények között – „a nemzet zivataros századaiban”, méltó és életbevágóan fontos, hogy **Károlyi Gáspár** és **Kölcsey Ferenc** népe, a vizsolyi bibliával a kezében és a Hymnusszal az ajkán Istennél keresse a megmaradás és a jövő útját. Miként egykor Izráel népe, majd a középkori Egyház: Európa és – annak részeként – a magyar nemzet ma is választót előtt áll, s ebben az összefüggésben szakítania kell a földi hatalmat jelképező Baál-kultusszal, valamint a pénz bálványozásával, és vissza kell térnie keresztyén gyökereihez és hitéhez, Urához és Istenéhez, aki „hajléka volt nemzedékről nemzedékre”, és „akiben bízott eleitől fogva”. „Én és az én házam az Úrnak szolgálunk” – mondotta volt hitének hűségével a végrendelkező Józsue. A mi választunk erre pedig Isten választott népének a válasza lehet: „Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az

Urát, szolgálván idegen isteneknek” – zárta prédikációját **Tőkés László** (Józs 24,15-16). Az ünneplő gyülekezetet **Tukacs József** lelkipásztor köszöntötte, majd ágendai beszédét követően úrvacsoraszertásra került sor. A reformáció 500. évfordulója alkalmából állított **emléktábla** leleplezésével kezdetét vette a reformáció nemzetközi emlékéve, melyet Magyarország kormánya is meghirdetett, s melyet a Magyar Református Egyház protestáns testvéregyházaival egyetemben méltóképpen megünnepel.

Január 23–26. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Január 26. • Budapest, EP-iroda

Európai parlamenti képviselői fogadónap

Január 30–31. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

ÚJÉVKÖSZÖNTŐ SAJTÓÉRTEKEZLET

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, az Európai Parlament tagja – akit a Fidesz-KDNP nemzeti listáján erdélyi képviselőként választottak be 2014-ben az unió törvényhozásába – január 9-én délelőtt tartotta meg a 2017-es év első sajtótájékoztatóját a nagyváradi parlamenti irodában. **Tőkés László** előjáróban köszöntötte a megjelent újságírókat, minden vonatkozásban jobb esztendőt kívánva nekik az éppen hátrahagyottnál.

Minden évkezdet alkalmat nyújt a visszatekintésre is, nem csupán a jövőfűrkészésre – mondotta az EP-képviselő –, s mivel az évváltás mindig közel van időben az 1989-es rendszerváltoztató események évfordulójához, mérlegre tevődik ilyenkor is az, hogy mire jutottunk Romániában az akkori elvárásainkhoz, reményeinkhez, céljainkhoz képest, a sorsfordító napoktól egyre távolodva. Ennek egyfajta rövid összegzése szerepel abban a **Nyilatkozatban**, amit ez alkalommal fogalmazott meg és adott ki Tőkés László, s amit közleményünkhöz mellékelünk.

A közelmúlt eseményeit illetően a sajtótájékoztatón elhangzott: a december 11-i parlamenti választások nem sok jót ígérnek. A román posztkommunisták bevörösítették győzelmükkel Románia egész térképét, s a feltétel nélküli csatlósuknak jelentkező RMDSZ túlnyerte magát. Az EMNT elnöke üdvözölte a szövetség elnökének azt a megnyilatkozását, hogy Romániában a román–magyar viszonyt egy **kétoldalú társadalmi szerződéssel** kellene rendezni, úgy vélte azonban, hogy az RMDSZ tévúton halad, amikor a román nacionalista baloldallal szövetkezik. Szerinte ugyanis az elmúlt 27 év bizonyította, hogy az RMDSZ pártpolitikai logikán alapuló megoldásai nem vezetnek célba. **Nemzetpolitikai alapon** kell rendezni a romániai magyarság helyzetét – szögezte le Tőkés László. Ő maga már a diktatúra bukása után is azt szorgalmazta, hogy egy széles körű, reprezentatív román–magyar kerekasztal-megbeszéléssorozatnak kellene kidolgozni a többségi-kisebbségi együttélés feltételrendszerét.

A továbbiakban az RMDSZ választási kampányának kettősségeiről és az azokat betetőző paktumpolitikájáról szólt, valamint a bukaresti képviselő két személyi vonatkozásairól és a beígért „újratervezés” és megújulás visszasságairól szólt. Az EMNT elnöke nehezményezte, hogy az RMDSZ magyarországi kormánytámogatással visszaállította a romániai magyar egypártrendszert, hiszen a kampánypropagandában hangoztatott „magyar összefogás” csak egy szemfényvesztő blöff volt, ami pusztán a **szavazatmaximalizálás** céljait szolgálta. Visszatetsző az is, hogy Kelemen Hunorék előbb román veszéllyel riogatták választóikat, majd a magyarellenos többségi erővel kötöttek együttműködési megállapodást. Az EP-képviselő szerint az RMDSZ-nek nem lehet tovább „kétfelé sántikálnia”, el kell döntenie, hogy a posztkommunista romániai SZDP-nek, vagy a magyarországi rendszer-váltó Fidesz-KDNP-nek akar-e a partnere lenni.

Saját **egyházán** belül is gyarapodnak a visszarendeződés jelei – jelezte sajnálattal a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke, konkrét példákat hozva fel.

Tőkés László úgy értékelte, hogy ellentmondásos folyamatok játszódnak le az egész **romániai társadalomban**. A megrekedt rendszerváltoztatás szükségszerű folytatása továbbra is kétséges, vannak biztató, de elkeserítő jelek is. Kijelentette: a múlttal való szembenézés nem állhat le, a kommunista diktatúra bűneit fel kell tárni, az elkövetőket felelősségre kell vonni, nemkülönben azokat is, akik 1989-ben és aztán ellopták a forradalmat. Ami az **erdélyi magyarság** ügyét illeti: „Azt remélem, hogy a Fidesz-kormány egy teljes és valóságos összefogást fog támogatni, hiteles, az autonómia iránt elkötelezett közszereplőket, nem pedig opportunistá, korrupt fennforgókat, és nem a posztkommunista egypártrendszert fogja véglegesíteni az erdélyi magyar politikai életben” – fogalmazott Tőkés László.

NYILATKOZAT HUSZONHÉT ÉVVEL A CEAUȘESCU-DIKTATÚRA BUKÁSA UTÁN

Ézsaiás próféta könyvében Isten amiatt mond ítéletet **Izráel** főemberei és hamis prófétái fölött, „mert a nép vezérei hitetőkkel lettek, és akiket vezetének, elvesztek” (És 9,15-16). Közel három évtizeddel a Ceaușescu-diktatúra bukása után ez az ítélet látszik beteljesedni **Románia** egész politikai osztályán, annak utána, hogy választópolgárait sokadszorra ismét félrevezették, és népének vesztére ismét a kommunista visszarendeződés útjára térítették országunkat.

Fájdalmas, hogy a tavalyelőtti **Collectiv-tűzeset** katartikus következményei, illetve **Klaus Iohannis** ígéretesnek mutató államelnökké választása nyomán a román társadalom ismét visszasüllyedt előbbi állapotába, és a decemberi országos választásokon negatív részvételi rekordot döntve, a rendszerváltozás kezdete óta egyik legnagyobb arányú győzelméhez segítette hozzá az utódkommunista **Szociáldemokrata Pártot** (PSD). Keserű ironiája a sorsnak, hogy annak 27. évfordulóján Románia ezzel az ellenforradalmi választási eredménnyel köszöntötte **1989** szabadító karácsonyát...

Mintegy összhangban a decemberi választások forogatókönyvével, a temesvári népfelkelés idei évfordulóját a **Királyhágómelléki Református Egyházkerület** is a politikai visszarendeződés jegyében „ünnepelte”. Az történt ugyanis, hogy az Egyházkerületi Közgyűlés december 10-i ünnepi ülésén, a magyar kormány rangos képviselőinek, valamint **Szász Jenőnek**, a budapesti Nemzetstratégiai Kutatóintézet jelenlegi, illetve az erdélyi Magyar Polgári Párt volt elnökének a jelenlétében, **Csúry István** újraválasztott püspök azt a **Zsigmond József** egykori vikáriust tüntette ki a Pro Ecclesia-díjjal, aki **D. Papp László** bukott kollaboráns püspök alias **PÁUN** helyettese és jobb keze volt az ateista önkényuralom idején. Az **ERDEI SÁNDOR** fedőnevet viselő egykori ügynök laudációját ráadásul egy másik volt Securitate-besúgó, **Veres-Kovács Attila** alias **KATONA** mondotta el az ünnepi közgyűlésen...

Év végi friss hír, hogy emberiség elleni bűncselekmény gyanújával a román katonai ügyészség bűnvádi eljárást indított **Ion Iliescu** volt román államfő és gyanúsított tetteitársai ellen, az 1990 júniusában lezajlott ún. **bányászjárás** ügyében. Az is öröndetes fejlemény, hogy ezzel párhuzamosan a katonai ügyészség ugyanezzel a gyanúval indított vizsgálatot az **1989-es erőszakos cselekmények** felderítésére. A kommunista és a posztkommunista múlttal való szembenézés, valamint a törvényes számonkérés jogállami követelményeinek categoricus imperativusa értelmében csak remélnünk lehet, hogy a megalakuló szociáldemokrata–demokrata liberális (PSD–ALDE) kormány nem fogja útját állni az igazságtételnek, ezáltal pedig a rendszerváltozás folytatásának az új esztendőben. A román igazságszolgáltatás ezzel együtt szintén adósunk az 1990-béli marosvásárhelyi „fekete március” kivizsgálásával és a tettesek felelősségre vonásával.

A demokratikus rendszerváltozás folytatása tekintetében az utódkommunista-liberális kormányénál is messze nagyobb következetesség várható el a rendszerváltó **Fidesz–KDNP** részéről hathatós választási támogatásában részesített **RMDSZ**-től. A temesvári magyarság forradalmi öröksége, másfelől kiváló választási eredményei, a magyar szavazók megelőlegezett bizalma is erre kötelezi a romániai magyar parlamenti pártot. Ehhez azonban az szükséges, hogy – **Illés** prófétával szólva – „ne sántikáljunk kétfelé”.

Nem kétséges, hogy a PSD-hez hasonlóan az RMDSZ is elsősorban a kirívóan alacsony országos választási részvételnek köszönheti parlamenti sikerét, az öt százalékon felüli teljesítményét pedig **Orbán Vik-**

tor miniszterelnök népszerűségtranszferének, **Kövér László** házelnök önmegtagadó erdélyi választási korthadjárátának, valamint a magyar kormány média-apparátusának. Ezt követően viszont most már el kell döntenie, hogy kivel tart: a PSD-vel vagy a Fidesszel? Vagy: fenntartja még továbbra is a magyarhoni pártokkal szembeni „azonos távolság” elvét? Továbbá: valóban kiáll-e az erdélyi magyar közösség önrendelkezése, illetve **Székelyföld** és **Partium** területi autonómiája mellett?

Biztató jelnek számít **Kovács Péter** RMDSZ-es ügyvezető elnök váratlan eltávolítása, valamint az RMDSZ-hez kötődő nemzetidegen sajtótermékek felszámolása, illetve megtisztítása. De mit szólunk ahhoz, hogy az RMDSZ a kormánypártokkal kötött együttműködési megállapodással máris – szinte látatlanban – sietett legitimálni a **Lia Olguța Vasilescu** miniszterrel és több más társával terhes Dragnea–Grindeanu-kormányt? Hasonlóképpen aligha elfogadható annak teherféléte, hogy olyan régi-vonalas vagy korrupt, vagy opportunisták képviselők és szenátorok képviseljék közösségünket a román parlamentben, mint – példának okáért – **Verestőy Attila**, **Márton Árpád** és **Seres Dénes**, vagy **Szabó Ödön** és **Bíró Rozália**, avagy **Bíró Zsolt** és **Sebestyén Csaba**. Ugyan bizony ➤

► **Bíró Rozália**, a képviselőház külügyi bizottságának elnöke hivatott bennünket képviselni ország-világ előtt, annak a **Vincze Loránt** RMDSZ-tisztviselőnek a társaságában, akit semmiféle legitim képviseleti joggal nem ruházott fel az erdélyi magyarság?

Jól tudott, hogy az **RMDSZ–MPP „összefogás”** nem több, mint egy jól kiagyalta választási blöff a szavazatmaximálás érdekében. Igazi és valóságos összefogásra van szükség, mely nem csupán az erdélyi magyarság széles szavazótáborának mintegy 40 százalékát fogja össze, hanem egész romániai közösségünket. És végképpen véget kell vetni annak az erdélyi magyar egypártrendszernek, mely a kommunizmus egyik legsötétebb maradványa, az európai és a magyar demokráciának pedig valóságos szégyene. Hogyha igazi rendszerváltozásra, valódi „újratervezésre” és az RMDSZ tényleges megújítására törekszünk – akkor **Markó Béla, Verestőy Attila, Frunda György, Takács Csaba** és pártnőmenklatúrájuk „**korszakalkotóként**” való

pózolása is kész politikai anakronizmus (lásd a melékelt csoportképet): az erdélyi magyar közéletben is teljes rendszerváltozásra kell sort keríteniünk. **Sorin Grindeanu** miniszterelnök szavai szerint ez jelenthetné a **magyar normalitást** egy „normális Romániában”, valamint egy normális Kárpát-medencei magyar nemzetpolitikában...

Nem pártpolitikai, hanem nemzetpolitikai logika alapján kell rendezni az – erdélyi – magyarság ügyét. **Politikai közösségként** – is – újjá kell szerveznünk magunkat. **Kós Károlyék** Kiáltó szava értelmében: új típusú társadalmi szerződést kell kötnünk egymással. Száz év után Erdélyt csak ilyenképpen állíthatjuk talpra.

Nagyvárad, 2016. január 9.

Tőkés László
EP-képviselő,
az EMNT elnöke

2017: AZ ÖRÖK MEGÚJULÁS JEGYÉBEN

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület által Tőkés László püspöksége idején meghonosított, több mint két évtizedre visszatekintő hagyomány jegyében 2017 elején is megrendezték Nagyváradon az újév-köszöntő ünnepélyt, mégpedig január 14-én. Eredeti célkitűzésének megfelelően a rendezvény a váradai és bihari egyházi és polgári közélet nemzeti elkötelezettségű képviselőit és szolgálattétőit hivatott közösségbe vonni, illetve hitünk és nemzeti öntudatunk szellemében útjára bocsátani az új esztendőt.

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke meghívására idén is sokan jelentek meg a Partiumi Keresztény Egyetemnek (PKE) otthont adó egyházkerületi székház dísztermében, ahol a Szózat elénekzése után **Török Sándor** egyházkerületi főjegyző, az EMNT Bihar megyei elnöke köszöntötte a vendégeket, majd felkérte **Nemes Csaba** református lelképásztort, az Emberi Erőforrások Minisztériumának főtanácsosát az újév-köszöntő igei beszédre.

Az est házigazdája, Tőkés László újévnitó beszédében előbb a közjó és a közszolgálat fogalmait és azok mibenlétét, jelentőségét, horderejét járta körül, majd visszatekintve a mögöttünk hagyott 2016-os évre, kegyelettel adózott azok emlékének – szűkebb és tágabb pátriánkra való kitekintéssel, a teljesség igénye nélkül –, „akik a **közjó szolgálatában** égették el életüket, és akik az elmúlt évben távoztak el közülünk a minden élők útján”. Felidézte egy-egy tavalyi kerek évforduló kapcsán **Márton Áron, Jakó Zsigmond** és **Jakobovits Miklós** alakját, akiknek emlékévet, emlékkonferenciát és életmű-kiállítást szentelt nemzeti közösségünk. A lezárult **1956-os emlékvé** kapcsán megemlékezett a magyar forradalom és szabadságharc hőseiről is a A jól elvégzett munka, az esetleges sikertelenségek és a ránk váró feladatok hármas összefüggésében végzett számbavétel során felhívta a figyelmet: a közjó szolgálatára nem tehető múlt időbe. Méltatta azon jeleseinket, akik sokrétű közszolgálatot végeznek a polgári, politikai, egyházi életben, az oktatás és művelődés területén, a közélet bármely pászuján. Külön is értékelte a valóban „civil” szervezeteket, az öntevékeny közösségeket, továbbá a demokráciaközpontokat és honosítási irodákat, valamint azon szervezeteket, amelyeket az évek során A Közjó Szolgálatában Díjjal tüntettek ki az újévi fogadások alkalmával.

A püspök sorra köszöntötte a meghívottakat, köztük az EMNT és az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) vezetőit, a PKE és az egyházak képviselőit, a polgári élet jeleseit, valamint munkatársait, segítőit. A köszönet és hála hangján szólt mindenkire, külön kiemelve „főtámogatóinkat”, a magyar kormányt, az Országgyűlést és a Nemzetpolitikai Államtitkárságot.

A 2017-es évre nézve Isten áldását és erejét kérte ahhoz, hogy „erősítsük meg azt a nemes és szent elhatározásunkat, hogy »jó és balszerencse közt«, »alkalmas és alkalmatlan időben«, kedvező és kedvezőtlen körülmények között, hitünk és nemzetünk,

► nagyváradi és erdélyi-partiumi népünk iránti odaadással és hűséggel, töretlenül folytatjuk a köz javára vállalt szolgálatunkat”.

Három latin szállóige vezéreljen bennünket ebben a szolgálatban – mondotta Tőkés László. A „**De profundis clamavi ad te Domine**” zsoltárvers mint adventi ige a nyomorúság, a bűn, az elnyomás mélységéből szabadulást kereső, lehúzó sorsa fölé emelkedni vágyó ember fohásza Istenéhez. S míg 1956-ban „egy nép kiáltott” a mélységből, fél évezreddel ezelőtt „az egyház babiloni fogságából” egész Európa kiáltott Istenéhez. Kisebbségi létünkben ezt tettük számtalanszor – emlékeztetett a püspök. A reformáció idei jubileumi emlékévében is csak az Istenbe vetett állhatatos hit és remény jegyében mondhatjuk: „**Dum spiro, spero**” (amíg lélegzem, remélek) – látván azt a sokrétű globális válságot, amely az emberiséget sújtja, beleértve Európát és Romániát. Kontinensünk az özönvízszerű migrációval, eme újkori népvándorlással küszködik, országunk a megbicsaklott rendszerváltással és posztkommunista visszarendeződéssel. Általános politikai és erkölcsi válságnak vagyunk szenvedő alanyai, mivel – bibliai értelemben szólva – a Baál-kultusz és a mammon-imádás, vagyis a hatalom és az anyagi javak bálványozásában megvakult vezetőink és hamis prófétáink veszítükbe kormányozzák népeinket. Tőkés László végül minden nyomorúságunk dacára – kisebbségi jogfosztottság, nagyméretű elvándorlás, demográfiai válság, falvaink elnéptelenedése, társadalmi megrekedtség stb. – az örök megújulás jegyében idézte harmadikként a „**Vivat, crescat, floreat!**” (éljen, nőjön, virágozzon) latin jókívánságot, nemzetünkre, családjainkra, ifjúságunkra vonatkoztatva. Hitünk győzelmét hirdetve, kincseinket óvva, jövőnket építve kell megoldást és kiutat találni helyzetünkben – zárta újévi köszöntőjét európai parlamenti képviselőnk, az EMNT elnöke.

Az est díszvendégeként **Szászfalvi László** csurgói református lelképásztor, az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának kereszténydemokrata alelnöke a magyar kormány és törvényhozás üdvözlését tolmácsolva mondott igei alapú, de számos politikai összefüggésre rámutató köszöntőbeszédet. Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? – idézte Pál apostolt

annak kapcsán, hogy minő kihívások előtt áll a nemzet, Magyarország, Európa, miközben számos pozitívumot mutathatunk föl. Többek között a magyar nemzetpolitikában végbement paradigmaváltást, a határok fölött nemzetegyesítés folyamatát, az ország megvédésére tett erőfeszítéseket említette. 2017 ki-

emelkedő jubileumait sorolva – az új esztendő a reformáció, Szent László király, Arany János emlékére, közvetlen partiumi kötődésekkel – az előtte szólóval egybehangzóan biztatott: nagyon gazdagok vagyunk, csodálatos örökségünk pedig kellő alap a megújuláshoz.

A továbbiakban sor kerítettek A Közös Szolgálatában Díj ünnepélyes átadására, idén a **Partiumi Keresztény Egyetem Diákszervezete** érdemelte ki, laudációt **Tolnay István** egyetemi tanár, az Alapítók Tanácsának alelnöke mondott. Ezen ünnepi alkalommal adták át az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Kós Károly Díját is **Lászlófy Pál** tanárnak, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége korábbi, jelenleg tiszteletbeli elnökének, akinek pályáját és munkáját utóda, **Burus Siklódi Botond** RMPSZ-elnök vázolta és méltatta.

A program zenei intermezzóit **Imre Kamilla** második elemista, az **II Pastor Fido** együttes és **várdi zenetanárok-kántorok** egy csoportja szolgáltatta. A kislány rábaközi dalcsokkal, a felnőttek barokk muzsikával, illetve szatmári újévi kántáló énekekkel örvendeztették meg hallgatóságukat.

Az újesztendei pohárköszöntőt **Szilágyi Zsolt**, az EMNP elnöke mondta el. A fogadásra érkezettek a PKE Diákszervezete részére ajánlhatták fel adományaikat.

NÉMET KISEBBSÉGI JOGSÉRELMEK LENGYELORSZÁGBAN

Marek Plura lengyelországi európai képviselő javaslatára az Európai Parlament kisebbségügyi frakcióközi munkacsoportja (intergroup) 2017. január 19-én tartott strasbourgi ülésének a napirendjére tűzte a dél-lengyelországi, **Opole** (egykor Oppeln, régi magyar nevén Opoly) szomszédságában található azon négy önkormányzat panaszát, melyeket a kormány 2016 júliusában hozott határozata értelmében be akarnak olvasztani a ma már lengyel többségű felső-sziléziai városba. A megszűnésre ítélt települések mindmáig német többségű lakossága a január 1-re előírányzott közigazgatási átszervezés által teljességgel elveszítené önállóságát, közösségi kisebbségi jogait és intézményeit, olyannyira, hogy a városi tanácsban mégcsak jelképes képviselőhöz sem jutnának.

A bekebelezésre szánt települések helyi népszavazáson utasították vissza a kormány döntését. A szavazók 95%-a foglalt állást az átalakítás ellen, mely „súlyosan megsérti a kisebbségi jogokat”. **Dobrzeń Wielki** (Groß Döbern) városkában többnapos éhségsztrájkot tartott egy tiltakozó.

Felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő köszönetét és elismerését fejezte ki lengyel kollégájának, valamint a kisebbségi munkacsoportnak az opolei eset felvetéséért. Kísértetiesnek nevezte, hogy közel harminc évvel a kommunista diktatúra bukása után még mindig a régi időkre emlékeztető kisebbségellenes módszerek érvényesülhetnek egy európai

Marek
Plura

országban. Emlékeztetett rá, hogy a nacionálkommunista **Ceaușescu-diktatúra** idején Erdélyben hasonló módon vonták össze települések százait oly módon, hogy a magyar lakosság kisebbségbe kerüljön a román többségű települések lakosainak viszonylatában. Erdélyi magyar közösségünk hasonló közigazgatási kísérlet ellen kénytelen védekezni a jelenben is, amikor **Bukarest** az európai regionalizáció ürügye alatt kíván olyan területi átszervezést véghezvinni, mely számszerű kisebbségbe taszítaná **Székelyföld** magyarságát és más magyar többségű térségeket – mutatott rá erdélyi képviselőnk.

UJGUR VEZETŐKKEL TALÁLKOZOTT TŐKÉS LÁSZLÓ BRÜSSZELBEN

Január 24-én Tőkés László erdélyi EP-képviselő ujugur vezetőket fogadott brüsszeli parlamenti irodájában. Az Ujgur Világkongresszus alelnöke, **Omer Kanat** Washingtonból, **Dolkun Isa** főtitkár pedig Németországból érkeztek Belgium fővárosába, ahol több európai

parlamenti képviselővel is találkoztak, valamint az EU Külügyi Szolgálatát is meglátogatták. A tárgyalásokon a vendégek elmondták, hogy az ország nemzetközi kötelezettségvállalásaival szemben a **Kínai Népköztársaságban** az emberi jogi helyzet egyre súlyosabbá vált, a Hszi Csin-Ping-kormányzat alatt főként a nemzeti kisebbségek lakta **Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen**, valamint **Tibetben** tapasztalható romlás.

Kína hivatalosan és névlegesen is elfogadta az emberi jogok egyetemességét, sőt számos különböző emberi jogi egyezmény aláírása révén a nemzetközi emberjogi rendszer részesévé vált – emlékeztettek. Ezzel szemben viszont a hatóságok a véleménynyilvánítás, a gyülekezés, az egyesülés és a vallás szabadságát folyamatosan korlátozzák, a vallási és nemzeti kisebbségek jogait pedig lábbal tiporják. Noha Kínában a vallásszabadság az alkotmány által garantált jog, a gyakorlatban a kormány a vallásgyakorlást kizárólag a hivatalosan jóváhagyott és elismert vallási szervezetekre és a maga által megszabott államegyházi keretekre korlátozza. Továbbá arról is beszámoltak, hogy az állam

► biztonságpolitikai ürügyek címén hihetetlen brutalitással avatkozik bele az egyházak életébe, és – felekezetre való tekintet nélkül – nem csupán a keresztényeket, hanem a buddhistákat és a muszlimokat is üldözi. 2016-ban például közel négyezer mecsetet számoltak fel, ezáltal is az ujjurok nemzeti, vallási és kulturális identitásának a felszámolására törekedve.

Mint arról korábban beszámoltunk, **Ilham Tohtit**, az ujjur közösség jogaiért küzdő egyetemi tanárt és civil aktivistát, akit szeparatizmus vádjával életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték, képviselőnk tavaly az

Európai Parlament által a gondolatszabadságért adományozott Szaharov-díjra terjesztett fel. Brüsszeli látogatásuk során az ujjur vezetők arra kérték európai támogatóikat, hogy az egyetemes emberi jogok védelmében az eddigieknél is határozottabban lépjenek fel az ujjurok és tibetiek lakta tartományokban, de Kína teljes területén is, mert a kommunista rezsim erőszakos fellépése nem csupán a kisebbségeket, hanem az egész lakosságot sújtja, főként az egyébként alapvető jogaikkal élni akaró jogvédő harcosokat, aktivistákat és újságírókat.

KÖZMEGHALLGATÁS AZ EP-BEN AZ EMBERJOGI BŰNÖK ELSZÁMOLTATHATÓSÁGÁRÓL

2017. január 25-én a büntetlenség elleni küzdelemről és a nem állami szereplők által elkövetett, emberi jogokat sértő bűncselekmények elszámoltathatóságáról tartott közmeghallgatást az unió törvényhozásának Emberi Jogok Albizottsága (DROI). **Andrew Clapham** nemzetközi jogot oktató genfi professzor, **Mark Kersten** torontói kutató és **Stéphanie Maupas** francia újságíró összefoglaló tájékoztatást nyújtottak az elszámoltathatóságról, valamint a nemzetközi közös-ségnek, különös tekintettel az Európai Uniónak ezen a téren tett erőfeszítéseiről. A szakértők a nemzetközi elszámoltathatóságról szóló elméleti vita központi kérdéseit ismertették, és a fennálló jogi szabályozások keretében az ún. **Iszlám Állammal** (ISIS) szembeni gyakorlati lépések megtételét szorgalmazták, a leg-súlyosabb bűntények elkövetőinek felelősségre vonása érdekében.

A rendezvényen **Laura Passoni** belgiumi fiatalasz-szony is részt vett, akit 2014-ben az ISIS behálózott, majd kiskorú gyermekével Szíriába csábított, ahol utó-lag döbbent rá arra, hogy egy brutális terrorszervezet csapdájába került, melynek fogságából csak rendkívü-li erőfeszítések árán volt képes megszökni. Hazájába

visszatérve erkölcsi köte-lességének tartja, hogy megismertesse a világgal, a kísértéseknek kitett nyugati fiatalokkal az Iszlám Állam valódi arcát, ezáltal védelmezve őket attól, hogy az ő sanyarú sorsára jussanak.

Az elhangzó felszó-lalások rendjén **Tőkés László** erdélyi EP-kép-viselő mindenekelőtt aziránt érdeklődött, hogy egy mai belgiumi fiatal egyáltalán miként juthat el odáig, hogy szélsősé- ges dzsihadisták társaságába kerüljön, és hogy azok behálózhasák. Ez a romániai vagy magyarországi ke-resztény ifjúság körében szinte elképzelhetetlen volna. Erdélyi képviselőnk jogi viszonylatban viszont azt ja-vasolta, hogy amiként a nácik felelősségre vonásával a nürnbergi törvényszék, a balkáni háborúban elköve-

tett háborús bűnök elkö-vetőinek eseteivel pedig a hágai bíróság foglalkozott, ezenképpen az iszlám ter-rorizmus kirívó, emberiség elleni bűncselekményeinek a megítélését is egy önálló büntetőbíróság hatásköré-be kellene utalni.

Az Európai Parlament 2014–2019-es ciklusa most elkezdődött második felé-nek legelején, ezen a héten az egyes szaktanárságok új vezetőségét is megvá-lasztották. Az emberi jogi bizottság élére **Pier An-tonio Panzeri** olasz szo-cialista képviselő került, a négy alelnöki tisztség egyi-kébe pedig Tőkés Lászlót ismét visszaválasztották.

Laura
Passoni

FEBRUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

2017. február 1. • Temesvár, Lippai úti temető
Borbély Imre temetése

Nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra szülővárosában **Borbély Imre** vegyész-mérnököt, politikus és politikai elemzőt, az erdélyi magyarság volt parlamenti képviselőjét, a Magyarok Világszövetségének volt Kárpát-medencei régióelnökét. Az 1989-es temesvári népfelkelés résztvevőjeként utóbb egyik kezdeményezője volt a romániai politikai és társadalmi közélet megtisztulását szorgalmazó Temesvári Kiáltvány 8. pontjának és egyik értelmi szerzője az erdélyi magyar önrendelkezést kimondó Kolozsvári Nyilatkozatnak. Temetésén eszme- és küzdőtársai végezték az egyházi szolgálatot és méltatták életét és munkásságát – köztük **Hajdú József** plébános és **Gergely István (Tiszti)** címzetes esperes. Igei beszédében **Tőkés László** egykori temesvári lelkipásztor korán eltávozott jó barátja és bajtársa hitből fakadó, állhatatos hűségéről tett tanúbizonyságot, az ige szavával: „Légy hív mindhalálig, én néked adom az életnek koronáját” (Jel 2,10). Hűsége volt Krisztusához, hűsége önmagához és Övéihez, valamint eszméihez, erkölcsi elvihez, népéhez és anyaszentegyházához. Gyászunkban ennek tudatában keressük a vigasztalást, és ezzel az érzéssel tekintünk fiaira és drága unokái népes csapatára, akikre eszmei örökségét bízta” – zárta beszédét az igehirdető.

Egyházmegyei megbeszélés **Bódis Ferenc** esperes, **Gazda István** lelkipásztor, **Balaton Zoltán** tanár és **Erdői Ildikó** iskolaigazgató részvételével, az 1989-es temesvári népfelkelés emlékeztetének megőrzése tárgyában

Február 3. • Nagyvárad, EP-iroda
EMNT-sajtóértekeztetés

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** elnöke, az Erdélyi Magyar Néppárt védnöke aktuális politikai kérdések mentén fejtette ki álláspontját, véleményét ezen a sajtótájékoztatón. (Lásd a vonatkozó közleményt és állásfoglalást.)

A Partiumi Magyar Művelődési Céh munkamegbeszélése

Február 6–9. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Február 9. • Budapest, EP-iroda
Fogadónap

Február 13–16. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Február 16. • Budapest, EP-iroda
A Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács vezetőségi munkamegbeszélése

Szili Katalin miniszterelnöki megbízott, **Juhász György** történész és **Bedő Árpád** KMAT-titkár részvételével áttekintették egy küszöbön álló Kárpát-medencei autonómiakonferencia megszervezését.

Február 18. • Nagyvárad, Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ

Emlékkonferencia a szovjet munkatáborokba elhurcoltakról

A **Magyar Polgári Egyesület** szervezésében tartottak konferenciát a LEK múzeumtermében a szovjet munkatáborokba elhurcoltakról a **Gulag-Gupvi Emlékév** keretében, a magyarországi Gulag Emlékbizottság támogatásával. **Tőkés László** EP-képviselő, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke köszöntötte az egybegyűlteket, az emlékezés fontosságára hívva fel a figyelmet. „Amiről nem emlékezünk, az nem létezik” – fejtette ki, hozzátéve: „ahogyan emlékezünk valamire, az olyanképpen létezik”. Nagyon jól ismerték ezeket a tételeket a kommunisták, akik egész egyszerűen el akarták törölni a múltat, vagy a tényeket eltorzítva alakították ki hivatalos történelemszemléletüket. Nem csoda hát, ha a kommunizmus bukása után az emberekben egyszerre tör fel a múlt megismerésének az igénye – állapította meg az európai képviselő. „Akié a múlt, azé a jelen” – folytatta, kiemelve, hogy a múlt felidézésének módja politikai kérdés is, hiszen „ahogyan elfoglalták Erdélyt, úgy el akarják foglalni a múltunkat is. Ezért a múltra emlékezés nekünk létkérdés.”

Február 20. • Bukarest, Központi Katonai Főügyészség

Ügyészségi meghallgatás

A román Legfelsőbb Ítélo- és Semmítőszék mellett működő Főügyészség katonai részlege tavaly novemberben elrendelte az **1989-es romániai forradalom** ügyében indított kivizsgálás kiterjesztését. Az emberiesség ellen elkövetett bűnök gyanújával indult, majd leállított, végül újraindított eljárás az 1989. december 22-e utáni történéseket vizsgálja. Az ekkor hatalomra került új politikai és katonai vezetőség olyan intézkedéseket rendelt el a hatalom megőrzése céljából, amelyek sok ember halálát, fizikai vagy pszichikai sérülését okozták. **Tőkés László** volt temesvári lelkipásztort, a

diktatúraellenes népfölkelés egykori prominensét **tanúként** idézték be, hogy az Iliescu-rezsim hatalomra kerülését követően játszott szerepéről kérdezzék, hiszen az akkor alakult **Nemzeti Megmentési Front** vezetőtanácsába a Ceausescu-rezsim más opponenseivel együtt őt is meghívták. A püspök az ügyészeknek elmondta: meghívásával és alkalmi jelenlétével valójában az új hatalom saját uralmát próbálta **legitimálni**. „Az NMF Tanácsa jószerevével látszattervékenységet folytatott, az operatív döntésekért **Ion Iliescu** és társai a felelősek, lényegében ők vezették akkor az országot. Én magam is túlságosan jóhiszemű voltam, egyenesen népszerűsítettem a forradalmi kormány és Iliescuék tevékenységét” – fejtette ki Tőkés László a kezdeti lelkesedés közhangulatának jellemzőjeként. De már 1990 elején kiszorították a felsőbb körökből, hetek alatt **kegyvesztett** lett a hatalomátmentés és visszarendeződés körülményei között. Ő maga az elmúlt évtizedekben következetesen szorgalmazta, hogy induljon be végre az igazságtétel mind a temesvári népfölkelés, mind az abból kibontakozó forradalom idején elkövetett erőszakos cselekmények, mind pedig az 1990-es bányászjárások és a marosvásárhelyi fekete március ügyében. Közel három évtized alatt csupán a **bányászjárások** vonatkozásában történt érdemi előrelépés.

Február 22. • Nagyvárad, EP-iroda
Irodai munkamegbeszélés

Február 23. • Budapest, Várbazár
Múzeumlátogatás a Várkert Bazárban **Kiss Sándornak**, az Academia Humana Alapítvány elnökének szervezésében és részvételével, a Partiumi Magyar Művelődési Céhhez való együttműködés keretében

A
Várkert
Bazár

Február 24. • Nagyvárad, PKE, Bartók terem

A Partium Keresztény Egyetemet fenntartó Pro Universitate Partium Alapítvány (elnök: Tőkés László) alapítói közgyűlése és kuratóriumi ülése

Február 25. • Nagyvárad

A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja

Az előző évekhez hasonlóan idén is megemlékezést szervezett Tőkés László európai képviselő nagyváradi parlamenti irodája és a Magyar Polgári Egyesület a kommunizmus áldozatainak emléknapján, február 25-én. *(Lásd az erről szóló részletes beszámolót.)*

Február 27–28. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

AZ ERDÉLYI MAGYARSÁG VEZETŐI ÁLLJANAK A JÓ OLDALRA!

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, az Erdélyi Magyar Néppárt védnöke február 3-i sajtótájékoztatóján aktuális politikai kérdések mentén fejtette ki álláspontját, véleményét.

Előjáróban megemlékezett a vasárnap elhunyt, szerdán örök nyugalomra helyezette egykori temesvári eszme- és küzdőtársáról, **Borbély Imréről**. „Kegyelettel és elismeréssel hajtunk fejet a napokban távozott temesvári szabadságharcos, volt parlamenti képviselő emléke előtt, aki a Temesvár Társaság tagjaként 1990 márciusában egyik kezdeményezője volt a romániai politikai és társadalmi közélet megtisztulását szorgalmazó **Temesvári Kiáltvány** 8. pontjának, és egyik értelmi szerzője az erdélyi magyar önrendelkezést kimondó **Kolozsvári Nyilatkozatnak**” – fogalmazott mai állásfoglalásában. Az újságíróknak elmondta: természetesnek és fontosnak tartotta, hogy személyesen is megadja a végtisztességet Borbély Imrének, ezért Brüsszélből Temesvárra utazott szerdán. Ily módon nem lehetett ott azon a csütörtöki vitán – bár annak egyik szorgalmazója volt –, amely az Európai Parlamentben zajlott a Romániában előállt politikai válságról.

Az Állásfoglalás a demokratikus rendszerváltás és a nemzeti önrendelkezés ügyében című **nyilatkozatban** Tőkés László kifejti: „Borbély Imre szellemi-politikai

➤ öröksége szellemében kell felemelnünk a szavunkat ezekben a napokban az országunkban zajló **kommunista visszarendeződés** ellen. Sajnálatos és szégyenletes, hogy ebben a tekintetben az erdélyi magyarság parlamenti képviselőtét kisajátító **RMDSZ**-re nem számíthatunk. A **Fidesz–KDNP** hathatós támogatásával a román törvényhozásba jutott politikai szervezetünk ugyanis mind a demokratikus rendszerváltozás, mind a nemzeti önrendelkezés korszakos politikai célkitűzéseit megtagadva azzal a posztkommunista **Szociáldemokrata Párttal** vállal cinkosságot, amelynek kormánya rövid egyhónapos országglása idején jóformán hadat üzent a demokráciának, a jogállamiságnak és az igazságszolgáltatásnak, és a minap elfogadott büntetőjogi kormányrendeletével, valamint közkegyelmi törvénytervezetével – méltán – fordította maga ellen a hazai és nemzetközi polgári és politikai közvéleményt, nem kevésbé pedig országunk és a demokratikus világ mérteadó közintézményeit, illetve fórumait.”

Az EMNT elnöke úgy értékelte, hogy az 1989 utáni legkiterjedtebb romániai utcai megmozdulások az RMDSZ ellen is szólnak mindaddig, amíg a szövetség támogatja a kormányt, a kormánypártokat, és nem hajlandó egyértelműen **elítélni** a tüntetések okát képező sürgősségi kormányrendeletet és törvénytervezetet. „Ne rántsák magukkal a magyar közönséget egy olyan politikába, amely a magyarság érdekei ellen szól! Az RMDSZ-nek fel kell hagynia a korrupt politika hallgatólagos támogatásával” – jelentette ki a sajtótájékoztatón. Hozzátette: amikor kimegy az utcára, és látja a tüntetőket, magyarként szégyelli magát az RMDSZ helytelen viszonyulása miatt. Szerinte a szövetségnek a korrupcióval kapcsolatos álláspontját tükrözi az a kö-

rülmény is, hogy minap az RMDSZ **kitüntette** a korrupciós bűncselekmények miatt elítélt volt szenátorát. Úgy vélte: nem lehet, hogy a szövetség ugyanúgy díjazza Olosz Gergelyt, mint a „nemzeti közszolgálat apostolát”, Böjte Csaba ferences szerzetest. Emlékeztetett: az EMNT és az EMNP a jó oldalon, a korrupcióellenes harc barikádján állnak.

Tőkés László azt is sérelmezte, hogy **Klaus Iohannis** román államelnök Strasbourgban példaértékűnek nevezte Bukarest kisebbségpolitikáját, és ezt az RMDSZ reprezentatív testületei szó nélkül hagyták. A román államfő hamis állításával kapcsolatban kijelentette: „Az erdélyi magyar nemzeti közösség nevében határozottan **vissza kell utasítanunk** ezt a szemen-szedett hazugságot. Különösképpen megbotránkoztatni annak a szájából hallani ezt, akinek német-szász közössége valóságos etnikai tisztogatás áldozatává vált Erdélyben.”

Az EMNT elnöke a továbbiakban kitért a Gyergyószéki Székely Tanácsnak ama törekvésére, hogy polgári kezdeményezésként nyújtsák be a parlamentben Székelyföld **autonómiastatútumának** tervezetét. Reményét fejezte ki, hogy nem lesz szükség erre, mert az RMDSZ törvényhozói maguk nyújtják be a román parlamentben az erdélyi magyarság önrendelkezését minden szinten kodifikáló statútumokat, dacolva azzal, hogy a román politikai osztály „zsigeri autonómiaellenességet” tanúsít.

Tőkés László végül az RMDSZ-es jóváhagyással és asszisztenciával tervezett erdélyi és partiumi **iskola-összevonások** ellen emelt szót, amelyek szűkítik a magyar ifjúság anyanyelven történő képzésének lehetőségeit.

ÁLLÁSFOGLALÁS A DEMOKRATIKUS RENDSZERVÁLTOZÁS ÉS A NEMZETI ÖNRENDELKEZÉS ÜGYÉBEN

Kegyelettel és elismeréssel hajtunk fejet a napokban eltávozott **Borbély Imre** temesvári szabadságharcos, volt parlamenti képviselő emléke előtt, aki a Temesvár Társaság tagjaként 1990 márciusában egyik kezdeményezője volt a romániai politikai és társadalmi közélet megtisztulását szorgalmazó **Temesvári Kiáltvány** 8.

pontjának, és egyik értelmi szerzője az erdélyi magyar önrendelkezést kimondó **Kolozsvári Nyilatkozatnak**.

Borbély Imre szellemi-politikai öröksége szellemében kell felemelnünk a szavunkat ezekben a napokban az országunkban zajló **kommunista visszarendeződés** ellen. Sajnálatos és szégyenletes, hogy ebben a tekin-

▶ tetben az erdélyi magyarság parlamenti képviselőtét kisajátító **RMDSZ-re** nem számíthatunk. A **Fidesz–KDNP** hathatós támogatásával a román törvényhozásba jutott politikai szervezetünk ugyanis mind a demokratikus rendszerváltozás, mind a nemzeti önrendelkezés korszakos politikai célkitűzéseit megtagadva azzal a posztkommunista **Szociáldemokrata Párttal** vállal cinkosságot, amelynek kormánya rövid egyhónapos országlása idején jóformán hadat üzent a demokráciának, a jogállamiságnak és az igazságszolgáltatásnak, és a minap elfogadott büntetőjogi kormányrendeletével, valamint közkegyelmi törvénytervezetével – méltán – fordította maga ellen a hazai és nemzetközi polgári és politikai közvéleményt, nem kevésbé pedig országunk és a demokratikus világ mértékadó közintézményeit, illetve fórumait.

Országunk nagyvárosaiban **tüntető** szívezei követelik a Dragnea–Grindeanu kormány politikai és gazdasági korrupciót pártoló határozatainak a visszavonását. Az **Európai Unió** és a demokratikus országok egyaránt a korrupcióellenes küzdelem folytatására szólítják fel Romániát. **Klaus Iohannis** államelnök a kormány „katasztrofális” intézkedéseiről és „a román jogállamiság gyásznapjáról” beszél, és a korrupcióellenes harc folytatásáról kezdeményezett népszavazást. **Florin Jianu** üzleti szféráért, kereskedelemért és a vállalkozókért felelős miniszter lemondása által tiltakozik kormánya elfogadhatatlan határozataival ellen, a Legfelső Bírói Tanács (CSM) pedig az Alkotmánybírósághoz újírtott be óvást velük szemben.

Az RMDSZ nem állhat azok oldalán, akik saját bűnük mentése céljából legalizálni akarják a korrupciót. Egy bukófélben lévő kormány szövetségeseiként nem áll jogukban magukkal rántani az erdélyi magyar közösséget. Haladék nélkül fel kell mondaniuk a balliberális román politikai hatalommal kötött **együttműködési szerződést**.

Az RMDSZ-nek saját körén belül is szabadulnia kell a korrupciótól, és szakítania kell a kommunista múlt örökségével. Ennek értelmében nem díjazhatja egy időben **Böjte Csaba** atyát, a nemzeti közszolgálat apostolát és **Olosz Gergely** korrupció miatt elítélt, volt parlamenti képviselőt, valamint levitézlett neptuni kollégáit. Hasonlóképpen végre el kell döntenie, hogy a rendszerváltoztató **Fidesz**, vagy pedig az ellenforradalmi **SZDP** oldalán áll. Ebben a tekintetben nem marad más tennivalója, mint csatlakozni az Európai Parlament román néppárti küldöttségéhez, melynek kezdeményezésére az **Európai Parlament** éppen a tegnapi napon rendezett rendkívüli vitát a tarthatatlan romániai helyzetről.

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** nevében végezetre három olyan kérdésben szükséges állást foglalni, melyek jól felfogott nemzeti érdekeinket illetik.

1. Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésén Klaus Iohannis államelnök a romániai kisebbségvédelmet „**példaértékűnek**” nevezte. Félrevezető kijelentése a Ceaușescu-korszakot idézi, amikor is a nacionálkommunista hatalom „megoldottnak” nyilvánította a kisebbségi kérdést. Az RMDSZ asszisztenciájával 1998 óta ugyanezt a propagandisztikus állítást hangoztatják a mindenkor román kormányok.

Az erdélyi magyar nemzeti közösség nevében határozottan vissza kell utasítanunk ezt a szemenszedett hazugságot. Különösképpen megbotránkoztató annak a szájából hallani ezt, akinek német-szász közössége valóságos etnikai tisztogatás áldozatává vált Erdélyben.

2. Múlt héten jelent meg a Hivatalos Közlönyben a Gyergyószéki Széki Tanács által indított, **Székelyföld területi autonómiájára** vonatkozó polgári törvénykezdeményezés. A román politikai élet vezető képviselői, élükön **Liviu Dragnea** szocialista elnökkel alkotmányellenesnek minősítették és eleve visszautasították a székely autonómia parlamenti elfogadásának lehetőségét.

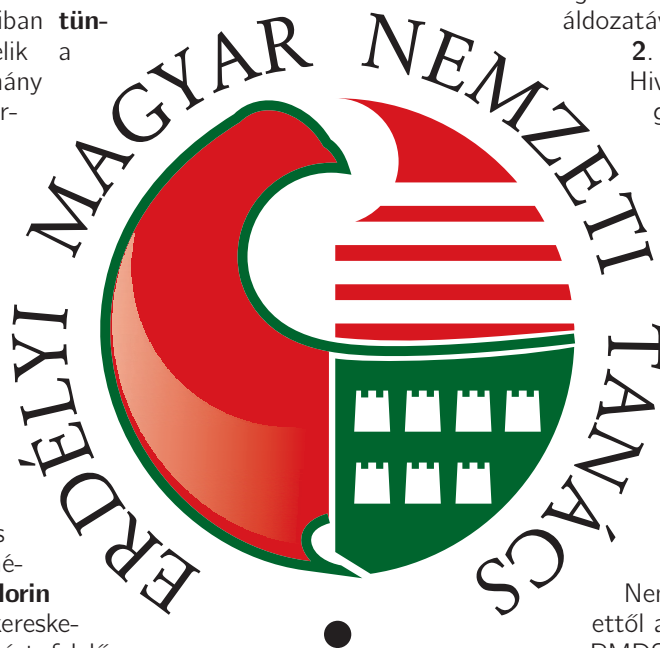
Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke nem ettől a kezdeményezéstől, hanem az RMDSZ törvényhozóitól várja el az SZNT törvénytervezetének benyújtását. **Korodi Attila** képviselőházi frakcióvezető szerint viszont „az RMDSZ még nem alakította ki erről az álláspontját”.

Az **EMNT** bízik abban, hogy 25 év halogatás és obstrukció után az RMDSZ végre konkrét lépésekre fogja elszánni magát a székely, illetve magyar autonómia ügyében.

3. Nem utolsó sorban Nemzeti Tanácsunk határozottan visszautasítja a sepsiszentgyörgyi **Kós Károly Szakközépiskola** felszámolását. A helyi önkormányzat RMDSZ-es többsége által beolvasztásra ítélt tanintézet éppen olyan védelmet érdemel, mint a **Székely Mikó Református Kollégium**. Magyar települési önrendelkezésünk megcsúfolását jelentené, hogyha magyar nyelvű középiskolánkat megszüntetnék. Felszólítjuk az **Antal Árpád** polgármester vezette önkormányzatot, hogy tegyen eleget a tiltakozó szülők, tanárok és diákok jogos követelésének, és vonja vissza sérelmes határozatát.

Nagyvárad, 2017. február 3.

Tőkés László
EP-képviselő,
az EMNT elnöke

REKLÁMZÁSZLÓ A PARTIUMI ZÁSZLÓ IS!

Február 6-án jelent meg az igazságügyi minisztérium honlapján a 284/271/2016-os számmal regisztrált dosszié kapcsán meghozott jogerős bírósági ítélet. **Tőkés László** EP-képviselő fellebbezését a Bihar Megyei Törvényszék elutasította: a nagyváradi európai parlamenti iroda erkélyére kitűzött és a helyi önkormányzat által megtámadott magyar közösségi és regi-

onális szimbólum, a **partiumi zászló** ugyanarra sorsra jutott, mint korábban a **székely zászló**. Az ítélet szerzője jóváhagyta az önkormányzatnak alárendelt városi rendészet szabálysértési jegyzőkönyvét, amelyben a zászló „megsemmisítésére” szólították fel az európai képviselőt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökét, mivel a lobogó kitűzése kereskedelmi tevékenységnek minősül, reklámhordozó lévén kifüggesztése engedélyköteles, ennek hiányában pedig törvénytelen. Ha a politikus nem tesz eleget a felszólításnak, súlyos pénzbüntetésre számíthat.

Mivel Romániában már nincsenek jogorvoslati lehetőségek, az EP-képviselő az **Emberi Jogok Európai Bíróságához** lesz kénytelen fordulni a partiumi zászló ügyében is, akárcsak előzőleg a székely jelkép esetében. A strasbourgi magas instancia túlterhelt, ennek ellenére befogadta és tárgyalásra alkalmasnak találta a múlt esztendő végén a székely zászló ügyét. A partiumi lobogó ellen született ítélet esetében még meg kell várni a törvényszék hivatalos kiértesítőjét és részletes ítéletindoklását, mielőtt döntés születne a további lépésekről.

ÚJABB TIBET-KONFERENCIA

Február 7-én az Európai Parlament brüsszeli székhelyén néppárti, szocialista, liberális és zöld frakciókhoz tartozó képviselők közös szervezésében a tibeti nép jogfosztott állapotáról szóló konferenciára került sor. A rendezvény **Dagpo Rinpoche** szerzetest és **Marie Holzman** Kína-kutatót látta vendégül, akik a dalai láma reinkarnációjával kapcsolatban, valamint ennek

széleskörű politikai vonatkozásairól tartottak előadást a Kínai Kommunista Párt kisebbségvédelmi politikája összefüggésében.

Megnyitó beszédében **Tőkés László** erdélyi képviselő a tibeti nép iránti szolidaritás szellemében köszöntötte a vendégeket és a közönséget. Felidézte, hogy **Tibet** ügyében az EP legutóbb 2016 decemberében fogadott el határozatot sürgősségi eljárásban, melyben a kínai kommunista hatóságok által a tibetiek és az uigurok ellen elkövetett jogsértéseket tárgyalta, nevezetesen a **Larung Gar** buddhista kolostorközpont módszeres lerombolásának, valamint **Ilham Tohti** uigur jogvédő harcának az eseteit. „Mai rendezvényünk az emberi jogok iránti elkötelezettségünket, ebben a szellemben pedig a kínai kommunista elnyomás alatt szenvedő kisebbségek iránti kiállásunkat tükrözi” – mondotta. „Református lelkipásztorként alkalmam volt megtapasztalni, hogy mit jelent a kínai kommunista modell, ugyanis közismert, hogy a Ceausescu román diktátorházaspár kisebbségi, vallási és társadalompolitikájára meghatározó befolyást gyakorolt Mao Ce-tung ún. kulturális forradalma. Évtizedek után kísérteties érzés viszontlátnom-hallanom egy letűntnek hitt korszak régi-új módszereinek a kínai társadalomban való továbbélését” – fogalmazott Tőkés László.

A „világ tetejeként” is ismert nagy ázsiai régiót, Tibetet 1950-ben annektálta a Kínai Népköztársaság, nagy részét később egy névlegesen autonóm tartományba szervezve. Az ötvenes években a tibeti nép fegyveres harcot is folytatott az önrendelkezésért, ám 1959-ben vezetőik indiai emigrációba kényszerültek, élükön a dalai lámával.

CONFERENCE
TUESDAY 07 FEBRUARY 2017, 16⁰⁰ - 18⁰⁰
Room: Paul Henri Spaak, 5B001

**Reincarnation of the Dalai Lama:
Why it Matters to China**

Hosted by MEPs László Tőkés EPP, Thomas Mann EPP, Csaba Sógor EPP, Cristian Dan Preda EPP, Lidia Joanna Gerlinger de Oedenberg S&D, Molly Scott Cato Greens/EFA, Nathalie Griesbeck ALDE

With the participation of
Venerable **Dagpo Rinpoche**, a respected Tibetan Buddhist reincarnate master

Ms. Marie Holzman, sinologist specializing in contemporary China

epp ate

AZ ERDÉLYI MAGYAROK EGYÜTTÉREZNEK ÉS EGYÜTT TÜNTETNEK A ROMÁN TILTAKOZÓKKAL

Az Európai Parlament néppárti frakciójának február 8-i rendes ülésén **Theodor Stolojan** volt miniszterelnök, a román néppárti delegáció társelnöke és **Tőkés László** erdélyi képviselő is felszólalt a romániai politikai helyzet ügyében.

Az elnöki bejelentések rendjén, általános politikai bevezetője keretében **Manfred Weber** frakcióelnök külön is kitért a romániai kormányellenes tüntetésekre, ezen összefüggésben személy szerint méltatva **Klaus Iohannis** államelnöknek a válságos belpolitikai helyzetben játszott pozitív szerepét.

Felszólalásában Theodor Stolojan köszönetet mondott a néppárti politikai csoportnak azért, hogy a **Romániáról** szóló parlamenti vita – múlt heti – gyors megrendezését elősegítette. Elmarasztalta a szociáldemokrata kormányt amiatt, hogy a törvényesség látszatának fenntartásával próbálja meg bűnös politikusait a börtönből kimenteni, másfelől pedig nagy elismeréssel szólt azokról az 1989 után született tüntetőkről, akik nem hajlandók eltűnni, hogy velük bármit megtegyenek.

Kapcsolódva az előtte szólóhoz, Tőkés László teljes egyetértését fejezte ki az általa mondottakkal. Az erdélyi magyarok együtt éreznek és együtt tüntetnek a román tiltakozókkal – bizonyoság rá **Kolozsvár** és **Temesvár** tömeges megmozdulásai. Tragikusnak mondható fejlemény, hogy tavaly decemberben elsőprő többséggel újból a nacionálkommunista hagyományt folytató szociáldemokraták nyerték a választást. Minden bizonnyal igaza van **Václav Havelnek**, aki annak idején második rendszerváltozást tartott szükséges-

nek a visszarendeződött posztkommunista rezsimekkel szemben – fejezte ki álláspontját erdélyi képviselőnk.

Európai viszonylatban ugyanakkor sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy az Európai Néppárthoz tartozó **Romániai Magyar Demokrata Szövetség** – a román és a romániai magyar közvéleménnyel szembe menve – a választások nyomán megkötött együttműködési megállapodást fenntartva a szocialistákkal továbbra is szövetségi viszonyt ápol. „A román és a romániai magyar néppárti politikusoknak együtt, közös erővel kell fellépniük a posztkommunista román kormánnyal szemben” – hangsúlyozta Tőkés László.

NEM A MAGYAROKTÓL ÉS NEM AZ AUTONÓMIÁTÓL, HANEM A KORRUPCIÓTÓL KELL MEGVÉDENI ROMÁNIÁT

A tavalyi választások óta nem sokáig kellett várni arra, hogy a szocialista-liberális kormánypártok újra előhúzzák a „magyar kártyát”, és a felelősséget magukról elhárítva ismét „magyarveszéllyel” riogassák Románia utcára vonuló, a mindenben eláradó korrupció

ellen tiltakozó népét – erről szólt **Tőkés László** erdélyi képviselő február 13-án az Európai Parlament strasbourgi plenárisán. Miután a kormányellenes tüntetések előző időszakában **Liviu Dragnea**, a Szociáldemokrata Párt elnöke, **Adrian Țuțuianu** és **Nicolae Șerban** parlamenti bizottsági elnökök, valamint **Gabriela Firea** bukaresti főpolgármester már kellőképpen elhintették a közvéleményben a „magyar revizionizmus” és az ország békéjét, stabilitását, területi épségét veszélyeztető „külső beavatkozás” gyanúját – hogy a kormánypárti sajtó erre irányuló, gátlástalan ellenséges propagandájáról ne is beszéljünk –, legutóbb a **Román Akadémia** közel száz tagja lépett a hivatalos országféltők sorába, akik Románia népéhez és a Román Állam intézményeihez intézett, drámai hangú Felhívásukban – egyebek mellett – egyenesen az alkotmányellenesnek titulált regionalizációtól és az „etnikai alapú enklávák létrehozására irányuló törekvésektől” kívánják megvédeni országunk identitását, szuverenitását és nemzeti egységét.

Az erdélyi magyarok együtt éreznek és együtt tartanak a korrupciót legalizálni akaró kormány ellen tüntető román polgártársaikkal – jelentette ki erdélyi

▶ képviselők, akinek megítélése szerint a bizalmi szavazáson részt vevő RMDSZ-es parlamenti képviselőknek is ugyanezt kellett volna kifejezésre juttatniuk szavazataikkal. De úgy látszik, hogy ők még mindig inkább a korrupt kormánnyal, illetve kormánypártokkal, semmint a forradalmi idők nemzeti kiállását idéző tiltakozók százazezreivel tartanak.

Tőkés László felszólalásában a Ceaușescu-diktatúra elleni, 1989-es **román-magyar összefogáshoz** hasonlított a posztkommunista rezsimmel szembeni mostani egységet. „Nem a magyaroktól és nem az autonómiától, hanem a korrupciótól kell megvédeni Romániát!”

– ezekkel a szavakkal zárta beszédét.

Örvendtes hír, hogy időközben a Román Akadémia sajtóközleményben határozódott el az ellenséges szociáldemokrata propagandakampány által ihletett felhívástól, melynek egyik kezdeményezője **Ioan-Aurel Pop**, a kolozsvári Babeș-Bolyai Tudományegyetem rektora volt. A kétes dokumentumtól szintén elhatárolta magát **Mircea Dumitru**, a Bukaresti Egyetem rektora, volt tanügyminiszter, aki személyes nyilatkozatában „egyértelműen a korrupció, valamint azon politikusok és közéleti emberek ellen foglalt állást, akik a jogrendet veszélyeztetik”.

FELSZÓLALÁS

Az erdélyi magyarok együttéreznek és együtt tartanak a korrupció, illetve a korrupciót legalizálni akaró kormány ellen tüntető román polgártársaikkal. Éppen ezért megdöbbenéssel vettük tudomásul, hogy vezető romániai kormánypolitikusok – **Vlagyimir Putyin** és **Orbán Viktor** legutóbbi találkozója kapcsán – „külső beavatkozást” és „magyar revizionizmust” emlegetnek a többszázéves demonstrációk hátterében. A **Román Akadémia** közel száz tagjának felhívása egyenesen a székely-magyar területi autonómiától akarja megvédeni az ország identitását, szuverenitását és nemzeti egységét.

A románok és az erdélyi magyarok 1989-ben is együtt harcoltak a kommunista diktatúra ellen. Huszonhét év után szintén együtt lépünk fel a korrupt posztkommunista rezsimmel szemben. Tiltakozunk a hazug nacionalista propaganda ellen, mely a nem létező **magyarveszéllyel** próbálja megtéveszteni a többségi románságot. Nem a magyaroktól és nem az autonómiától, hanem a **korrupciótól** kell megvédeni Romániát!

Strasbourg, 2017. február 13.

Tőkés László
EP-képviselő

EURÓPAI PARLAMENTI VITA UKRAJNÁRÓL ÉS BOSZNIA-HERCEGOVINÁRÓL

Az Európai Parlament strasbourgi plenáris ülészakán február 14-i napirendjén – egyebek mellett – az ismét háborús cselekményekkel terhelt kelet-ukrajnai helyzet, valamint a Bosznia-Hercegovináról szóló, 2016. évi országjelentés megvitatása szerepelt. **Tőkés László** európai képviselő, a parlament külügyi bizottságának tagja mindkét vitában részt vett.

Az **ukrajnai válsággal** szemben az Európai Unió szinte tehetetlennek mutatkozik – mindazonáltal a helyzet súlyosbodását és állandósulását nem nézheti

tétlenül. A háborús övezetben kialakult humanitárius vészhelyzet, az eddigi összecsapások mintegy tízezer nyi áldozata sokkoló kihívást jelent az EU számára, amire – jobb híján – szigorodó Oroszország-ellenes gazdasági szankciókkal felel, melyek azonban mindeztől hatástalannak bizonyultak.

Hozzászólásában Tőkés László a magyar kormány álláspontját képviselte, egy szuverén, erős és stabil Ukrajna jövőjét illetően. A háborús konfrontációval szemben a 2014-es **minszi jegyzőkönyvön** alapuló politikai rendezés mellett szállt síkra, a hadban álló felek közreműködésével. Ezzel együtt nemcsak Oroszországtól követelhető meg az agresszió beszüntetése, hanem Ukrajnától is joggal elvárható, hogy saját alkotmányának és európai vállalásainak megfelelően biztosítsa a területén élő nemzeti kisebbségek, köztük a kárpátaljai magyarok emberi és közösségi jogait – hangsúlyozta képviselőnk, az utóbbi időben született, durván diszkriminatív ukrán oktatási és nyelvhasználati törvénytervezetekre való utalással.

A **boszniai-hercegovinai országjelentés** legfőbb tétje az ország tavaly benyújtott EU-tagjelölti kérelmének a minél előbb való, kedvező elbírálása. **Cristian Preda** román néppárti jelentéstévő, illetve a jelentést ▶

► nagy szótöbbséggel megszavazó külügyi bizottság (AFET) nagyvonalú jóhiszeműséggel értékelte a dél-szláv államalakulatnak az integráció terén megtett eddigi erőfeszítéseit, kellő szigorúsággal fogalmazva meg ugyanakkor az iránta támasztott további uniós elvárásokat.

Hozzászólásában Tőkés László **Magyarország** támogatásáról biztosította a kommunista és a háborús múltjának örökségével megterhelt, törekény jugoszláv utódállamot, rámutatva arra, hogy Bosznia-Herceg-

ovina békéje, biztonsága és stabilitása, illetve uniós csatlakozása nem csupán Magyarország, hanem az egész **Nyugat-Balkán** és **Közép-Európa** számára is egyaránt fontos. Zárószavaiban az igazság és a megbékélés, az emberi jogok és a demokratikus jogállamiság fontosságát hangsúlyozta.

Február 15-én délben az Európai Parlament nagy szótöbbséggel elfogadta a Preda-jelentést. Ukrajna ügyében viszont ez alkalommal a vitát nem követte határozathozatal.

FELSZÓLALÁS

A BOSZNIA-HERCEGOVINÁRÓL SZÓLÓ 2016. ÉVI ORSZÁGJELENTÉS VITÁJÁBAN

Magyarország egyik legfontosabb regionális biztonságpolitikai érdeke, hogy a szomszédságában béke, biztonság és stabilitás legyen. **Bosznia-Hercegovina** stabilitása viszont nem csupán Magyarország, hanem az egész Nyugat-Balkán és Közép-Európa számára egyaránt fontos. Éppen ezért messzemenően támogatom Bosznia-Hercegovina európai integrációját.

Gratulálok **Cristian Preda** képviselőtársamnak a jelentéshez, valamint elismerésemet fejezem ki az ország által elért eddigi eredményekhez. Szorgalmazom, hogy a továbbra is fennálló etnikai és politikai megosztottságon felülemelkedve, következetesen hajtsa végre a maga elé kitűzött reformterveket.

Bosznia-Hercegovina **uniós integrációja** csupán akkor lehet sikeres, hogyha az ország összehangolt mó-

don halad a jogállamiság felé, ha a mélyen gyökerező korrupció elleni küzdelem jogi és intézményi kereteit megerősíti, az igazságszolgáltatás és a közigazgatás hiányosságait haladéktalanul orvosolja, a nemzeti és kisebbségi közösségek védelmére szolgáló jogrendet pedig életbe lépteti.

A kommunista és a háborús múlt kísért ebben a törekény jugoszláv utódállamban. Csak az igazság és a megbékélés, az emberi jogok és a demokratikus jogállamiság révén emelkedhet föl és juthat el az egyesült Európába.

Strasbourg, 2017. február 14.

Tőkés László
EP-képviselő

A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAINAK EMLÉKNAPJÁN TARTOTT NAGYVÁRADI RENDEZVÉNYRŐL

Az előző évekhez hasonlóan idén is megemlékezést szervezett **Tőkés László** európai képviselő nagyváradi parlamenti irodája és a bihari **Magyar Polgári Egyesület** a kommunizmus áldozatainak emléknapján, **február 25-én**. Késő délután koszorúzásra került sor a Partiumi Keresztény Egyetem belső udvarán, a kommunizmus áldozatainak emléktáblájánál, ahol **Szilágyi Zsolt** kabinetvezető, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke mondott rövid emlékbeszédet. Ezt követően a Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ múzeumtermében tartottak fórumot, hol a meghívottakat és egybegyűlteket **Nagy József Barna**, az egyesület elnöke köszöntötte.

Elsőként Tőkés László EP-képviselőt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökét kérte szólásra. A püspök előjáróban vázolta a történelmi-földrajzi, valamint politikai és lélektani kontextust, amelynek keretében sor került a rendezvényre. Utalt a tavalyi 1956-os, valamint a most záruló Gulág-emlékévre, hangsúlyozta az emlékezés és múltidézés jelentőségét, sürgette a további feltárásokat, elszámoltatásokat, igazságtételt, hiszen a világban mind a mai napig kettős mérce érvényesül a nácizmus és a kommunizmus büntetteinek

megítélésében. Felhívta a figyelmet arra, hogy a fiatalabb nemzedékek milyen keveset tudnak a totalitárius rendszerek szörnyűségeiről, s azon belül is a kommunizmus népirtó, embernyomorító gyakorlatáról, ami pedig máig élő valóság a világ különböző tájain – példának okáért Kínában és Észak-Koreában, ahol manapság is ►

▶ másfél milliárd ember él a vörös csillag árnyékában. Idehaza, illetve a volt szovjet tömb országaiban a bukkott diktatúra visszahúzó örökségével kell felvennünk a harcot – állapította meg európai képviselők. A volt szovjet munkatáborokba elhurcolt honfitársaink kálváriájáról szólva ugyanakkor elismerését fejezte ki az MPE által szervezett '56-os és Gulág-rendezvények sorozata iránt, valamint az általuk megjelentetett *Amit a Gulágról mindenkinek tudnia kell* című kiadványért.

Kitért arra is, hogy a mai Magyarország, de általában is a magyarok élen jártak és járnak a kommunizmus elleni harcban – lásd 1956-ot –, amely küzdelem békeidőben az emlékezetpolitika szintjén folytatódik. A magyar Országgyűlés 2000-ben a világon elsőként iktatta törvénybe a **kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapját**, annak mementója gyanánt, hogy Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt főtítkárárt 1947. február 25-én hurcolták el jogellenesen a Szovjetunióba a kommunistákkal szembeni kiállása miatt. Soha nem szabad elfelejtenünk ugyanis, hogy a kommunizmus fekete könyvének adatai szerint a vörös diktatúra áldozatainak száma eléri vagy éppenséggel meg is haladja a 100 milliót.

Ugyanakkor mások mellett Tőkés László is kezdeményezője és sürgetője volt közel egy évtizede annak, hogy európai szinten is bélyegezzék meg a mindenkori diktatúrákat és szörnyűségeiket, s ne csupán a holokausztt essen e megítélés alá, hanem a kommunista népiártás is. Csupán 2011-re sikerült elfogadtatni – s ezt is csak az Európai Unióban –, hogy kodifikálják a totalitárius diktatúrák áldozatainak európai emléknapjaként **augusztus 23-át**, a Molotov–Ribbentrop-paktum aláírásának napját. Ugyanebben az évben alakult meg **Az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja**, amely európai szinten igyekszik koordinálni a totalitárius múlt feltárásával foglalkozó nemzeti intézmények tevékenységét. Ennek egyik védnökeként Tőkés László azóta is állhatatosan szorgalmazza egy

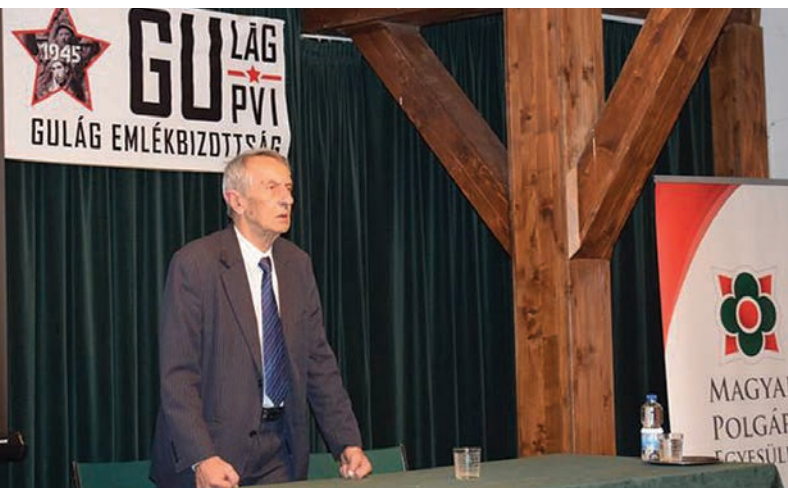
áldozatai washingtoni emlékművének felavatásán arról beszélt, hogy a **nemzetiszocialista** és a **kommunista** mellett egy harmadik típusú önkényuralom, és pedig az **iszlám fundamentalizmus** fenyegeti a világot. S lám, alig telt el egy évtized, az egykori ateista-kommunista diktatúra helyett a jelenben az Iszlám Állam isten- és embertelen hatalmával kell élet-halál harcot vívnunk szerte a világban. Heidelbergi hitvallásunk tanítása

szerint keresztényi hivatásunk ugyanis, hogy „szabad lelkiismerettel viaskodjunk a bűn és a sátán ellen”, vagy ahogyan **Ronald Reagan** amerikai elnök fogalmazott: „egy gonosz birodalom” („an evil empire”) ellen.

Erdélyi EP-képviselőnk végül meleg hangon méltatta a rendezvény díszmeghívottját, **dr. Kiss Tamás** szabadságharcost, aki 1956 forradalmi októberében évfolyamtársaival együtt Szegeden egy hallgatói érdekvédelmi szervezetet alakított, majd egyik kezdeményezője és vezetője lett az október 16-án megalakult **Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetségének**. A 20-i szegedi nagygyűlés fogadta el azokat a politikai követeléseket, amelyek három nap múlva Budapesten, majd országszerte a forradalom követeléseivé váltak. Az ifjú joghallgató 22-én a Budapesti Műszaki Egyetem nagygyűlésén ismertette a **MEFESZ** megalakulását és az elfogadott követeléseket, csatlakozásra szólítva fel a résztvevőket. Részt vett a forradalomban, nemzetőrként pedig a szabadságharcban, 1957-es letartóztatásáig Tapolcán és Szegeden bujkált. 1958-ban az ún. Kiss Tamás és társai perben első fokon nyolc, másodfokon öt év börtönbüntetésre ítélték. Amnesztiával szabadult, segéd munkásként, majd raktárosként dolgozott a fővárosban, később Balassagyarmaton. Csak 1976-ban fejezhette be jogi tanulmányait, 1990–1994 között a nógrádi város alpolgármestere volt. 1996–99 között kormány-főtanácsadóként a politikai üldözöttek ügyeivel foglalkozott. 2002-ben a Magyar Politikai Foglyok Szövetsége (POFOSZ) alelnökévé választották. Küldetése az '56-os forradalom és szabadságharc emlékének őrzése, a fiatal nemzedékek felé való közvetítése.

Méltatásában erdélyi képviselőnk **Balás Piri László** POFOSZ-alelnök laudációját idézte, melyet amaz 2006-ban, Kiss Tamás kitüntetésekor mondott a kisvárdai Tőkés László Alapítvány díjátadó ünnepélyén. ▶

Kiss Tamás

nemzetközi törvényszék felállítását, mely – a nürnbergi bíróság mintájára – a kommunizmus idején elkövetett, emberiség elleni bűncselekményeket volna hivatott számonkérni. A püspök szem- és fültanúként idézte fel azt is, hogy a magyar származású néhai amerikai politikus, **Tom Lantos** már 2008-ban, a kommunizmus

➤ Kiss szegedi joghallgatóként „a forradalom viharadara volt”, s „ezek az ifjak, elsősorban is a szegediek gyúrták és hajították el azt a hógolyót, amiből a sztálinista rendszert elsöprő hatalmas lavina támadt”. Ezzel együtt arra is rámutatott, hogy 1956 Erdélyben is főként az ifjúság soraiban talált visszhangra, s éppen ezért a román rezsim kemény megtorlása is aránytalanul szigorúan sújtott le a Székelyföld városaiban és Nagyváradon szervezkedő diákokra, valamint a kolozsvári és temesvári, sőt a bukaresti és jászvásári – magyar és román – egyetemi hallgatókra.

Kiss Tamás *Az 1956-os forradalom indító szikrája, a szegedi MEFESZ* címmel tartott – értékes, kevésbé ismert kép- és hanganyaggal kísért – érdekfeszítő előadást úgy, hogy nem hazudtolta meg önmagát: „Sosem az Én került előtérbe, hanem mindig a Mi.” Visszaemlékezésében a múltbéli történések több, kevésbé ismert részletét domborította ki, majd válaszolt a hallgató-

ság felvetéseire, végül közösen állapították meg: bár a magyar forradalom és szabadságharc kitöréséhez több szerencsés véletlen egybeesése is hozzájárult, ám a korabeli társadalmi-politikai helyzet nagyon is megérett reá. A szerencsétlen geopolitikai körülmények és a vörös terror miatt nem győzhetett, ám a kommunista világrendszeren súlyos sebet ejtett. Megfogalmazást nyert az is, hogy a megtorlás kegyetlen volt, de aztán a diktatúra puhulni kezdett Magyarországon, míg Romániában az '56-os eseményeket arra is felhasználta az önkényuralom, hogy az **erdélyi magyar nemzeti közösséget** megfélemlítse és megroppantsa.

A házigazdák végül azzal köszönték meg a 83 éves Kiss Tamásnak a jelenlétét és a beszámolót, hogy „fjére idézték” nevezett méltatójának mondatát, melyet amaz életpálya-összefoglalónak szánt: „Egyszer fenn, másszor lenn, de mindig felelősséggel egymásért és a hazáért.”

MÁRCIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

2017. március 1–2. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Március 2. • Budapest, EP-iroda

Találkozó **Hafenscher Károllyal**, a Reformáció Emlekbizottság munkájának segítéséért felelős miniszteri biztossal

Március 3. • Nagyvárad, PKE elnöki hivatala

Egyetemi fogadónap

• **Nagyvárad**, egyházkerületi székház díszterme
Földi László előadása

Az ismert magyarországi biztonságpolitikai szakértő, **Földi László** előadásán és *Migráció – gondolatok Európa védelméről* című könyvének bemutatóján vehettek részt az érdeklődők a Polgári Esték rendezvény-sorozat keretében, a Magyar Polgári Egyesület és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács hívására. A fórumot **Tőkés László** EP-képviselő, az EMNT elnöke vezette fel, aki többek között arról beszélt, hogy szerinte híjjával van Európa az önfenntartás és önvédelem elemi

létfenntartásának, és ezen a téren Magyarország sem áll túlságosan jól. Az október 2-i kvótareferendum iránti nagyfokú érdektelenséget is ennek a számlájára írta.

Március 6–9. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Március 10. • Marosvásárhely, Postarét, Prefektúra, Kultúrpalota

Székely Szabadság Napja

Marosvásárhelyen ismételtelen megszervezték a **Székely Szabadság Napját**. Az eseményen, melyen a székely hősök emléke előtt tisztelegnek, s ahol az erdélyi magyarság évről-évre kifejezi jogos autonómiaigényét, felszólalt **Tőkés László**, európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke is. (*Beszédét lásd kiadványunkban.*) A székely vértanúk obeliszk-jénél tartott emlékező és tiltakozó népgyűlés résztvevői a Postarétről a kormánybiztosi hivatalhoz meneteltek, ahol átadtak egy petíciót az államvezetésnek szánva. Ezt követően a Kultúrpalotában rendezett gálaműsor keretében átnyújtották a Székely Nemzeti Tanács által odaítélt **Gábor Áron-díjat** az Európai Szabad Szövetség vezető képviselőinek.

Március 11. • Kolozsvár, EMNT-EMNP-székház EMNT-EMNP-SZNT-sajtóértekezlet

A Székely Szabadság Napján tartott megemlékezés és felvonulás szervezői, valamint külföldi meghívottak közös sajtótájékoztatóján jelen volt **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, **Szilágyi Zsolt**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke, **László György**, a Székely Nemzeti Tanács jegyzője, **Günther Dauwen**, az Európai Szabad Szövetség igazgatója, **Wouter Patho**, az Európai Szabad Szövetség alelnöke, a belga szövetségi kormánykoalíciót vezető Új Flamand Szövetség tagja, valamint **Aitor Esteban**, a Baszk Nemzeti Párt spanyol parlamentbeli frakciójának

- ▶ elnöke. A jelenlévők egybehangzóan jelentették ki: az erdélyi magyar közösséget megilleti a döntés joga, ha saját sorsának alakításáról van szó.

● **Szatmárnémeti, Sváb-ház**
Természetvédelmi konferencia
A 17 évvel ezelőtt történt **tiszai cianidszennyezés** kapcsán tartott konferenciát az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács szatmári szervezete és a Négy Folyó Egyesület szervezte azzal a céllal, hogy ráirányítsák a figyelmet a természetvédelem fontosságára. (Lásd a vonatkozó tudósítást.)

Március 14. ● Nagyvárad, színházi előcsarnok
Főhajtás Ács Tibor színművész ravatalánál

Március 15. ● Szeged, Várkert
Nemzetiünnep-köszöntés
A magyarok nemzeti ünnepén Tőkés László európai parlamenti képviselő, volt királyhágómelléki református püspök mondott ünnepi beszédet a Tisza parti városban a kormányhivatal és a Csongrád megyei közgyűlés meghívására. (Lásd kiadványunk elején az erről szóló közleményt és az elhangzott beszédet.)

Március 17-18. ● Parajd, Hargita megye
EMNT-választmányi ülés

Március 19. ● Nagyvárad, olasz református templom
Vasárnapi istentisztelet. Igehirdetési szolgálat

Március 20-23. ● Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 24. ● Budapest, Országház
A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának ülése

A KMKF idei plenáris ülésén részt vett Tőkés László EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke is, az Országgyűlés elnökének meghívására. (Lásd az erről szóló tudósítást.)

Március 25. ● Nagyvárad, köztemető
Csíky Ibolya színművésznő búcsúztatása

Március 27. ● Nagyvárad, EP-iroda

EMNT-EMNP-sajtótájékoztató

Az elmúlt három évbéli magyarellenessé romániai megnyilvánulások háromnyelvű gyűjteményét mutatta be **Tőkés László** EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és **Szilágyi Zsolt**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke, valamint szó esett a **Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának** múlt heti üléséről.

Március 27. ● Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 28-30. ● Valletta (Málta)
EU-tanulmányi napok. Az Európai Néppárt (EPP) kongresszusa

Az Európai Unió soros elnökségét betöltő Málta fővárosában rendezett tanulmányi napokat az EP néppárti frakciója, majd az Európai Néppárt (EPP) kétnapos kongresszusára került sor ugyanitt. Az európai polgárokat jelenleg leginkább aggasztó ügyek megtárgyalásában és megvitatásában részt vett **Tőkés László**, a Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselő-csoportjának tagja is.

TILTAKOZÁS A MAROSVÁSÁRHELYI RÓMAI KATOLIKUS GIMNÁZIUMOT SÚJTÓ KISEBBSÉGELLENES DISZKRIMINÁCIÓ ÉS HATALMI VISSZAÉLÉS ELLEN

A magyarellenos elnyomás bevált eszközének bizonyul Romániában az **igazságszolgáltatás**. Példa rá a magyar szimbólumok és feliratok elleni bírói ítéletek sokasága, magyar közéleti szereplők gyakran alaptalan meghurcolása, vagy a magyar és egyházi tulajdonok jogi úton való elbitorlása.

A sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kolégium botrányos esetét követően jelenleg a marosvásárhelyi **II. Rákóczi Ferenc Római Katolikus Gimnázium** ellenében folyik a hajsza. A felekezeti iskola november óta tartó ellehetetlenítésének – ez esetben – az **Országos Korruptióellenes Ügyészség** (DNA) a főszereplője, mely a nemzetközileg támogatott korruptióellenes küzdelem örve alatt, másfelől a hatalmi ágak szétválasztásának demokratikus elve mentén sajnálatos módon kisebbségellenes, diszkriminatív tevékenységre ragadtatja magát, halvány esélyt sem engedve arra, hogy kisebbségi, közösségi jogaink eme nyilvánvaló sérelmét egykönnyen orvosolni tudjuk. Más szóval: a demokratikus jogrend eszköztárát használja fel az államhatalom a kisebbségi jogok csorbítására, egyházi és anyanyelvi jogaink elnyomására.

Az Európai Parlament plénumában március 1-jén késő este ez ellen emelte fel a szavát **Tőkés László** európai képviselő. Rövid időre korlátozódó felszólalásában a vásárhelyi katolikus gimnázium diákjainak szüleiivel szemben foganatosított ügyészségi kihallgatások, valamint a Maros megyei tanfelügyelőség intézkedéseinek **törvénytelen voltát** leplezte le, és arra hívta fel a figyelmet, hogy a sorozatos hatósági túlkapások a tanintézet mintegy 400 tanulójának az őszi beiskolázását, végtére pedig magának az iskolának a létét fenyegetik. „Tiltakozom a magyar egyházi iskolákat sújtó kisebbségellenes diszkrimináció és hatalmi visszaélés, valamint a szülők megfélemlítése ellen!” – ezekkel

a szavakkal zárta beszédét, **Antonio Tajani** EP-elnök közbelépését kérve az iskola, a szülők és a gyermekek védelmében.

Csak remélni lehet, hogy az **RMDSZ** a jelenlegi kritikusan helyzetben nem marad a hangzatos elítélő nyilatkozatok szintjén, **Potápi Árpád** János és **Soltész Miklós** magyar államtitkárok tiltakozása pedig halló fülekre talál a román hatóságoknál. **Teodor Meleșcanu** és **Szijjártó Péter** külügyminiszterek legutóbbi budapesti találkozója szintén a megoldás megtalálására nyújthat esélyt, mint ahogyan **Kincses Előd** ügyvédnek a Legfelsőbb Igazságszolgáltatási Tanácshoz benyújtandó keresete is hozzájárulhat a tarthatatlan iskolai helyzet orvoslásához.

Március 2-án reggel a néppárti magyar EP-képviselők Antonio Tajani elnök kisebbségügyi tanácsadó-jával, **Markus Warasinnal** való találkozója alkalmával Tőkés László külön is szót emelt a marosvásárhelyi gimnázium védelmében.

FELSZÓLALÁS

A MAROSVÁSÁRHELYI RÓMAI KATOLIKUS GIMNÁZIUM ÜGYÉBEN

Jelek szerint a román államhatalom a marosvásárhelyi **Római Katolikus Gimnáziumot** meg akarja szüntetni. Erre a célra az Országos Korruptióellenes Ügyészséget (DNA) használja fel, mely korruptió gyanúja ürügyén nem csupán az iskola igazgatóját függesztette fel, hanem jelenleg – teljesen törvénytellenesen – a tanulók szüleit is százával zaklatja és kihallgatásra rendeli be. Ezzel együtt a megyei tanfelügyelőség jogsértő módon letiltatta a gyermekek elemi osztályokba való beíratását. Veszélybe került a tanintézet mintegy 400 tanulójának

az őszi beiskolázása, és magának az iskolának a léteforog kockán.

Tiltakozom a magyar egyházi iskolánkat sújtó kisebbségellenes diszkrimináció és hatalmi visszaélés, valamint a szülők megfélemlítése ellen! **Antonio Tajani** elnök úr közbelépését kérem az iskola, a szülők és a gyermekek védelmében.

Brüsszel, 2017. március 1.

Tőkés László
EP-képviselő

TÁJÉKOZTATTÁK AZ EP-ELNÖK KISEBBSÉGI TANÁCSADÓJÁT

A magyar néppárti delegáció és a határon túli magyar nemzeti közösségeket képviselő európai parlamenti képviselők március 2-án találkoztak **Markus Warasinnal**, az Európai Parlament új elnökének kisebbségügyi tanácsadójával.

Antonio Tajani elnök mandátumának kezdetén új tanácsadói posztot hozott létre, amely többek között a nyelvi kisebbségekkel foglalkozik. A pozíciót Markus Warasin tölti be, aki megtiszteltetőnek érezte, hogy a magyar képviselők az elsők, akik megkeresték őt. Mint mondta, ebből is látszik, hogy valóban szívügyüknek tekintik a magyar érdekek megjelenítését és komolyan gondolják a kisebbségvédelmet.

A megbeszélésen jelen voltak **Tőkés László**, **Sógor Csaba** és **Winkler Gyula** erdélyi EP-képviselők, **Bocskor Andrea** kárpátaljai, **Csáky Pál** felvidéki, **Deli Andor** vajdasági képviselő, valamint **Gál Kinga**, az EP Kisebbségi Munkacsoportjának társelnöke. A résztvevők örömet fejezték ki, hogy az Európai Parlament fennállása óta először külön megbízott foglalkozik a nyelvi és nemzeti közösségek kérdésével, hiszen évek óta küzdenek egy önálló kisebbségi biztosi pozíció kialakításáért az Európai Bizottságon belül. Ezzel a lépésével Tajani elnök és az EP példát mutathat az unió kormányának, a Bizottságnak is, hogy valóban komolyan foglalkozik a nemzeti kisebbségek jogaival.

Markus Warasin külön kiemelte: a pozíció létrehozásának ugyan szimbolikus jelentősége is van, ám azt meg is kell tölteni tartalommal és eredményekkel. Ezért tájékoztatni fogja Tajani elnököt nemcsak a mostani találkozóról, hanem a soron következő egyeztetések eredményeiről is.

A találkozó elején a jelenlévő képviselők röviden bemutatták a nemzeti közösségeiket érintő aktuális helyzetet és felvázolták elképzeléseiket a jövőbeni együttműködésről. Ezután részletesen kitértek azokra a területekre, amelyekre véleményük szerint kiemelt hangsúlyt kell fektetni a jövőben. Említésre került az **Európai Parlament** és az **Európai Nemzetek Föderatív Uniója** (FUEN), illetve az **Európa Tanács**

közötti szorosabb kapcsolat kialakítása, a Kisebbségi Munkacsoport működése, valamint egy kisebbségvédelmi EP-határozat újragondolása, amellyel a munkacsoport már évek óta foglalkozik, de eddig mindig a parlament legfelső vezetésének ellenállásába ütközött. Ugyancsak szóba került a Bizottság által elutasított **Minority SafePack** elnevezésű európai polgári kezdeményezés – ennek új lendületet adhat a közelmúltban megszületett bírósági döntés, melynek értelmében az Európai Bizottságnak ismételtén foglalkoznia kell a kezdeményezéssel.

Hozzászólásában Tőkés László erdélyi képviselő őszinte örömet fejezte ki amiatt, hogy az Európai Parlament élére Antonio Tajani személyében egy olyan olasz politikus került, aki az olaszországi, illetve a dél-tiroli autonómiamodell kapcsán kivételes érzékenységet és empátiát tanúsít a Kárpát-medencei kisebbségi magyar közösségek önrendelkezési törekvései iránt. Rámutatott arra, hogy az elmúlt, közel száz esztendőben **Erdély** etnikai összetétele drasztikus mértékben megváltozott. Míg 1920-ben még a lakosság mintegy 45%-át tették ki a kisebbségek, százalékos arányuk mára már 20% alá süllyedt. A leépülés folyamata sajnos mindmáig tart. A nacionalizmus örökségét folytató román posztkommunista rezsim törekvéseivel az erdélyi magyarság csakis **autonómiája** kivívásával volna képes felvenni a harcot. „Megmaradásunknak ez az egyetlen életképes alternatívája, s ehhez kérjük az Európai Parlament, az Elnök és Warasin tanácsadó úr hathatós támogatását” – mondotta Tőkés László.

A jó hangulatú, őszinte eszmecsere végén a jelenlévők megegyeztek abban, hogy a jövőben is folytatják az együttműködést a kisebbségek jogainak előmozdítását szem előtt tartva. A találkozó után a Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselőcsoportja közölte: a kisebbségi tanácsadói pozíció létrehozása örömdetes ugyan, de ez csak a kezdet, konkrét eredményekre van szükség az őshonos nemzeti kisebbségek védelme terén.

TŐKÉS LÁSZLÓ: „A SZÉKELY VÉRTANÚK ÁLDOZATA BÁTORSÁGRA ÉS CSELEKVÉSRE KÖTELEZ BENNÜNKET!”

Marosvásárhelyen ismételten megszervezték március 10-én a **Székely Szabadság Napját**. Az eseményen, melyen a székely hősök emléke előtt tisztelegnek, ahol az erdélyi magyarság évről évre kifejezi jogos autonómiaigényét, felszólalt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke is.

Beszéde elején elismerését fejezte ki a megemlékező nagygyűlés, valamint a tiltakozó felvonulás szervezőinek, és stratégiai partnereként arról biztosította a **Székely Nemzeti Tanácsot**, hogy – a távolmaradókkal ellentétben – nemes küzdelmében mindenkor számíthat az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsra** és az **Erdélyi Magyar Néppártra**.

„Azoknak, akik a Székely Vértanúk Emlékművéhez idén is elzarándokoltak az adminisztratív hátráltatás, a gáncsoskodás, az ellenséges politikai hangulatkeltés, a megfélemlítések megannyi akadályát kellett leküzdeniük. Külön is köszöntöm a távolról jövőket, továbbá azokat, akik a tavalyi abnormális hatósági bírságolások vesszőfutását vállalva idén is töretlenül kiállnak a székely szabadság és a közösségi önrendelkezés ügye mellett” – mondta Tőkés László.

Az EMNT elnöke megjegyezte: miként a székely mártírok idejében, úgy manapság is az árulás, az önfeladás és hatalombarát opportunizmus árnyékában és közegében kell folytatni a küzdelmet az erdélyi magyarság szabadságáért, szülőföldünk ártó szándékú területi-közigazgatási átrendezése ellen, **Székelyföld területi autonómiája** és a **közösségi önrendelkezés** kivívása érdekében. „A jelen körülményei között, az Unió békerendszerén felépült Európában, az egyesült Európa egyik tagállamában, Romániában nemes egyszerűséggel azt mondhatjuk, hogy másra nincs is szükség, hanem csak arra, hogy az országunkkal unióbeli szövetséges magyar nemzet tagjaiként állhatatosan kiálljunk azért, ami nekünk egy demokratikus jogállamban alanyi jogon jár” – mondta Tőkés László.

A volt református püspök kitért a marosvásárhelyi római katolikus gimnázium ügyére is, melynek felszámolását botrányosnak nevezte. „A sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégium, valamint az Orvostudományi és Gyógyszerészeti Egyetem kálváriája nyomán ez végül is nem annyira meglepő. Úgymond ezeknek az etnikai konfliktusos helyzeteknek a békés és méltányos megoldása vár reánk” – jelentette ki Tőkés, majd hozzátette: „A hét elején, **Brüsszelben** az RMDSZ elnöke drámai módon sírta el a katolikus gimnázium tarthatatlan helyzetét és a szülők megfélemlítésére használt ‚szekus módszereket’. Csak azt nem értjük, hogy akkor mire való a balliberális kormánypártokkal kötött parlamenti együttműködési egyezség, és mit keres a vásárhelyi illetékesű Borbély László államtanácsos a Grindeanu-kormány csapatában?”

Tőkés László szerint a súlyos mértékben konfliktusos román–magyar kapcsolatokra nézve messzemenő-

en érvényes a **2003-as Gross-jelentés** nyomán elfogadott Európa tanácsi határozat, mely szerint „az autonóm régiók pozitív tapasztalatai inspirációs forrásként szolgálhatnak a belső politikai konfliktusok megoldását célzó lehetőségek keresésekor”. Az EMNT elnök ennek kapcsán kijelentette: „Ezt a határozatot országaink képviselői is megszavazták. Joggal várhatjuk el tehát, hogy a Fidesz-KDNP hathatós támogatásával parlamentbe jutott képviselőink az autonómia konfliktuskezelő eszközét igénybe véve végre eleget tegyenek az RMDSZ programjában lefektetett vállalásaiknak, vala-

mint választási ígéreteiknek, és a törvényhozás szintjén igyekezzenek rendezni kapcsolatainkat. Hasonlóképpen a római katolikus iskola körüli konfliktust és az orvosi egyetem ügyét is ezen az alapon kellene rendezni – mindenekelőtt a **magyar oktatásiügyi autonómia**, illetve a magyar oktatás önállóságának a kivívását tűzve ki célul.”

Beszéde végén Tőkés László elmondta: „Székely vértanúink véréldozata az övékéhez hasonló elvi és eszmei bátorságra és cselekvésre kötelez bennünket a polgári életben és a politikában” – közölte az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács sajtóirodája.

CIÁNSZENNYEZÉS ÉS KORRUPCIÓ

A 17 évvel ezelőtt történt tiszai cianidszennyezés kapcsán tartottak március 11-én konferenciát Szatmárnémetiben. Mint elhangzott, a szervezők – az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** szatmári szervezete és a **Négy Folyó Egyesület** – célja az volt, hogy ráirányítsák a figyelmet a természetvédelem fontosságára. A tervek szerint a jövőben rendszeresen tartanak majd hasonló eseményeket annak okán, hogy a **Tisza Csernobiljaként** is emlegetett, óriási természeti károkkal járó ökológiai katasztrófát okozó, potenciális veszélyt hordozó létesítmények a mai napig is nagy számban találhatók Erdély bányavidékein.

A 2000 telén lejátszódott eseményeket Sárkány-Kiss Endre hidrobiológus, a BBTE nyugalmazott docense elevenítette fel. Mint kifejtette, Romániában a hatóságok és a sajtó nagy része igyekezett elbagatellizálni a problémát, olyan jellegű kijelentések is napvilágot láttak, miszerint „Magyarországon is öntöttek még ciánt a vízbe”, illetve hogy „nincs is annyi hal a Tiszában”. (Utóbbi kijelentés az előadó szerint erdélyi folyókhoz képest a Tisza igen gazdag volt halban. Megdöbbentő tények is elhangzottak ennek kapcsán: Sárkány-Kiss Endre szerint az általa és kutatótársai által főként az 1990-es években végzett felmérések azt az eredményt adták, hogy az erdélyi folyók alsó szakaszain a halak emberi fogyasztásra nem alkalmasak a túlzott nehézfém-szennyezettség miatt.) A magyarországi híradásokat pedig inkább a kétségbeesés jellemezte, sokan gyertyával a kézben gyászolták a parton az élő Tiszát. A szomorú helyzet ugyanakkor egy ritka alkalmat kínált a kutatók számára: figyelemmel

zetek túlnyomó többsége az iszapba fúródva, életműködéseit minimálisra csökkentve próbálta átvészelni a hideg időszakot, így lényegében elfolyt a fejük fölött a mérgecsóva. Ellentétben az előbb említett dési szennyezéssel, ami viszont nyáron jött, ezért okozott sokkal nagyobb mértékű pusztítást a Szamosban. Végeredményében az érintett folyók élővilága aránylag hamar helyreállt, bár az is elhangzott: a régi helyén ugyanaz az életközösség többé már nem jön létre, esetleg valami ahhoz hasonló.

Lovas Attila, a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság vezetője a védekezési munkálatokról beszélt: elsősorban arról, hogy miként védtek meg a törvényi oltalom alatt álló Tisza-tó gazdag élővilágát a mérgezésről, illetve hogy miként érték el azt, hogy a Szolnokon és környékén élő körülbelül 120 ezer ember egészsége ne kerüljön veszélybe, a város ugyanis az ivóvizet közvetlenül a Tiszából kapja. Kifejtette: a kiskörei vízlépcső, illetve a tóhoz csatlakozó zsiliprendszer révén felduzzasztották a Tisza-tavat, majd innen hígították a folyón érkező mérgezett vizet. Mint kiderült, a Tisza-tó rendkívüli üzemeltetése azóta tananyagává vált a szakirányú oktatási intézményekben. Azonban a szakszerű beavatkozások ellenére is több mint ezer tonna hal pusztult el a mintegy 100 ezer köbméternyi toxikus szennyvíz következtében, melynek hatására a Szamosban a cián megengedett határértékének 320-szorosát mérték.

Tőkés László európai parlamenti képviselő az ökológiai katasztrófák mögött álló korrupciós ügyekről is beszélt, a tiszai ciánszennyezés mellett kitért a **verespataki** tervezett bányaberuházásra, valamint a **felsőcsertési** kitermelő tervezett újraindításával kapcsolatos problémákra. Mint kifejtette, Áder Jánossal, Magyarország jelenlegi köztársasági elnökével közösen küzdöttek azért, hogy a veszélyes cianidos technológiát tiltsák be Európa teljes területén. Végül 2010-ben sikerült elfogadtatniuk az Európai Parlamenttel a határozatot (melyet elsőprő többséggel, 488 a 48-hoz arányban szavaztak meg), azonban ennek gyakorlatba ültetése az Európai Bizottság által a mai napig nem

követhették, hogyan áll helyre egy folyó élő közössége szinte a nulláról. A kísérlet azonban nem tartott soká: nem egészen két évvel később az akkor még működő dési papírgyárból indult útjára egy nagy adag szennyeződés, ami nagyobb kárt tett a Szamos élővilágában, mind a cianidszennyezés. Mint elhangzott, a cianidok kapcsán az volt a szerencse, hogy a szennyezés télen történt, január 30-án, amikor a folyóban élő szerve-

▶ történt meg arra hivatkozva, hogy a környezetvédelem és a bányászat ügye tagállami hatáskörbe tartozik. „Ez is az egyik jele az Európai Unió válságának. Ha az anyagi érdekeknek, a nagyhatalmak, a nemzetközi tőke érdekeinek valami nem felel meg, lesöprik az asztalról” – jegyezte meg az előadó, hozzátéve: a romániai képviselők is komolyan lobbiztak a határozat ellen. Azonban végül mégiscsak megszületett, ami Tőkés László szerint hozzájárult ahhoz, hogy a verespataki bányaberuházásra végül mégsem került sor. Utóbbi – egy román újságíró idézve – Románia modern kori történelme legnagyobb korrupciós ügyének nevezte. Felidézte, miként befolyásolt döntéshozókat a beruházó, és miként vásárolta meg a helyi lakosság jó részét, és kitért arra is, hogy a román képviselők hogyan lobbiztak Brüsszelben a beruházás mellett. Kifejtette: sajnálatos módon egyetlen párt sem állt ki következetesen a bányanyitás ellen (melynek során egyébként a 2000-ben Nagybozintán átszakadt tározónál egy negyvenszer nagyobb cianidos ülepítőt akartak kialakítani), és az RMDSZ hozzáállása is „hullámzó” volt: míg **Markó Béla** akkori elnök a kezdetekkor úgy nyilatkozott, hogy a szövetség ellenzi a veszélyes bányanyitást, később két RMDSZ-es miniszter – **Borbély László** környezetvédelmi és **Kelemen Hunor** kulturális tárcavezető – adott zöld utat a

beruházásnak. A képviselő sikerként értékelte, hogy a román kormány 2014-ben elutasította a bányanyitási tervet, 2016-ban pedig a kulturális tárca műemlékvédelmi övezetté nyilvánította Verespatakot. Hozzátette: bár nagy érdeklődés övezi a kérdést, mégsem tudni a mai napig sem, hogy a **Cioloș-kormány** hivatala utolsó napjaiban végül előterjesztette-e vagy sem Verespatakot és környékét az UNESCO világörökségi listájára. Elmondta, érdemes kiállnunk a jogainkért és szembe-szegülni a hatalom korrupciójával, embereket megalázó eljárásával, mert a kitartás meghozza a várt eredményt.

Végül **Fülöp Tihamér** biológus a Milvus Csoport Madártani és Természetvédelmi Egyesület képviselőiben tartott előadást a Szamoson élő hód- és vidrapopuláció jelenlegi állapotáról. A két, vízhez kötődő emlősfaj igen érzékeny a környezetszennyezésre, emiatt vizsgálatuk révén nyomon követhető a környezet állapota. Mint elhangzott, a 19. század derekán – jórészt a vadászat miatt – mindkét faj eltűnt Romániából és Magyarországról egyaránt. A hódot és vidrát az elmúlt 20 év során telepítették vissza, és a jelek szerint jól érzik magukat itt ismét. Az előadó szerint a korábbi természeti katasztrófa hatása nem érzékelhető az állományokon, melyek stabilak, azonban hozzátette: a terület az eddiginél alaposabb kutatást igényelne.

EGYÜTTES ERŐVEL AZ EMBERI JOGOKÉRT ÉS A TOTALITARIZMUSOK ELLEN

2017. március 22-én az Európai Parlament Emberi Jogok Albizottsága (DROI) a Kínai Népköztársaság legnyugatibb és legnagyobb tartományában, a **Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen** tapasztalható emberjogi helyzetről tartott közmeghallgatást. A **Tőkés László** EP-képviselő által kezdeményezett rendezvényen **Sophie Richardson**, a Human Rights Watch nemzetközi szervezet képviselője összefoglaló tájékoztatást nyújtott az ujgur kisebbség lakta tartományban észlelt legutóbbi fejleményekről. **Marie Holzman** párizsi egyetemi professzor és Kína-kutató a pekingi kommunista rezsim elnyomása alatt szenvedő mintegy tízmillió **ujgur** nemzeti közösség gondjairól számolt be, **Joanne Smith Finley**, a Newcastle-i Egyetem kutatója pedig az autonóm területen tett látogatásai során tapasztaltakról tartott rövid előadást.

Sophie Richardson kiemelte, hogy **Hszi Csin-ping** kínai elnök öt éve tartó mandátuma alatt nyugtalanító emberi jogi fejlemények észlelhetők a civil szférában. Fontos megjegyezni, hogy a kommunista Kínában a szó európai értelmében jogvédelemről aligha beszélhetünk. Az egykori Kelet-Turkesztán (Ujgurisztán) nagy részét magába foglaló Hszincsiangban nincs szabad vallásgyakorlás és nincs szabad mozgásszabadság sem, bár az alkotmány ezeket garantálja. 2016-ban az ujgur tartomány lakosainak az útleveleit is elkobozták, ezáltal is korlátozva **alapvető jogait**. Az emberi jogi helyzet egyre romlik, éppen ezért az Európai Uniónak az eddigieknél is komolyabban kell fellépnie a totalitárius elnyomás ellen. „Az Uniónak felül kell vizsgálnia

a Kínával fenntartott együttműködését. A kétoldalú kapcsolatok csakis az egyetemes alapvető jogok tiszteletben tartásával haladhatnak tovább” – mondotta a HRW képviselője.

Szavaihoz csatlakozva Holzman professzor azt hangsúlyozta, hogy Kína a globalizáció megkerülhetetlen szereplője. Az emberi jogok helyzetéről csak

is ebben az összefüggésben beszélhetünk, hiszen a kontinensméretű országban a **totalitarizmus** teljes. A hatóságok gátlástalanul beavatkoznak az emberek magánéletébe, a vallásoktatást az állam korlátozza, a nyugati értékekre való hivatkozást pedig tiltja. „Az ▶

▶ állam képtelen megérteni, hogy komoly és átfogó, az egyetemes emberi jogok szellemében megfogalmazott reformokra van szükség. Ezzel szemben a hatalom prioritása a kommunista hatalom fenntartása” – mondotta a francia kutató.

Angliai kollégája kiemelte, hogy Hszi elnöklése alatt az emberi jogok terén valóban számos olyan megszorítást vezettek be, amelyek Kína nemzetközi vállalásainak egyértelműen ellentmondanak. Az ujugur közösség gazdaságilag **kiszolgáltatott**, nemzeti és vallási identitásában pedig **veszélyeztetett** kisebbség. Az Európai Uniónak, lévén az alapvető jogok tiszteletben tartásán alapuló közösség, kötelessége Kínát, egyik legfontosabb **stratégiai partnerét** ezen jogok biztosítására felszólítani.

Hozzászólásában Tőkés László EP-képviselő azt mondta, hogy drámai érzés végighallgatni a Hszincsiangról szóló beszámolókat. Az autonóm tartományt valóságos orwelli viszonyok jellemzik. A kínai totalitárius hatalommal ellen úgy kell fellépniünk, mint a volt szovjet kommunista rendszerrel szemben. „Az **antikommunizmusról** nem szabad megfeledkeznünk, éltetnünk kell, mert a kommunizmus egy tömeggyilkos rendszer. Éppen ezért összefogásra és közös fellépésre van szükség, mint ahogy azt Tibet esetében is tesszük” – emlékeztetett. Végezetül erdélyi képviselőnk azt szorgalmazta, hogy az Emberi Jogi Albizottság fokozott figyelemmel kísérje **Ilham Tohti**, az ujugur közösség jogaiért küzdő egyetemi tanár és aktivista sorsának alakulását, akit a kínai hatóságok a szeparatizmus vádjával életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték, és akit egyébként tavaly ú maga terjesztett fel az Európai Parlament által a gondolatszabadságért adományozott **Szaharov-díjra**.

A délelőtti bizottsági ülést követően Tőkés László és az **Emberi Jogok Határok Nélkül** (Human Rights Without Frontiers – HRWF) emberi jogi civil szervezet közös rendezésében **Az információ hatalma – az észak-koreai nép kitörése az elszigeteltségből** címet viselő konferenciára került sor EP-képviselőnk brüsszeli munkatársa, **Ferenczy Zsuzsa** moderálásával. A rendezvény első részében **Jieun Baek** amerikai-koreai kutató azt a 2016-ban kiadott könyvét mutatta be (North Korea's Hidden Revolution: How the Information Underground is Transforming a Closed Society),

amely azt taglalja, hogy a hatalom által ellenőrizhetetlen információáramlat fokozatosan felvilágosítja a hermetikusan elzárt észak-koreai társadalmat, olyannyira, hogy ezáltal egy visszafordíthatatlan folyamat indult be, mely hosszú távon akár a zárt rendszer felbontozásához, illetve szétbomlásához vezethet. Ennek nyomán **Do Hee Yeun** szülői emberi jogi aktivista egy 2013-ban Észak-Koreából kézirat formájában kicsempészett könyvről tartott előadást, amely a totalitárius rendszer elnyomása alatt élők mindennapi életét tárja az olvasó elé.

A rendezvény második felében **Remco Breuker** holland egyetemi tanár és **Willy Fautré**, a HRWF elnöke az észak-koreai totalitárius rezsim kényszmunkaprogramjáról tartottak előadást. E program keretében a világ egyes országaiban több tízezer észak-koreai munkást dolgoztatnak jogellenes és embertelen körülmények között, főképpen bányákban, fakitermeléseken, textilüzemekben és építkezéseken. Az ebből származó bevétel pedig a phenjani kommunista rezsim fenntartását szolgálja.

A rendezvény házigazdjaként Tőkés László arról szólt, hogy egy volt kommunista ország, Románia **kisebbségi magyar polgáraként** az észak-koreai helyzet fájdalmas emlékeket ébreszt benne. Mindazonáltal örömmel tölti el, hogy a bemutatott „információs forradalom” öntudatra ébresztheti a kommunista Korea népét, hozzájárulva ahhoz, hogy az elnyomottak kivívják emberi jogait és a szabadságukat. „Az észak-koreai valóság megismerése nyomán még inkább megerősödik bennünk az a meggyőződés, hogy egyesült erővel folytatnunk kell küzdelmünket korunk legsötétebb totalitárius világrendszere, a földünk sok részén még mindig továbbélő kommunista diktatúra ellen. A szovjet kommunizmus és Ceaușescu csúfos bukására tekintve hinnünk kell abban és tennünk kell azért, hogy a **Kim dinasztia** észak-koreai rémuralma is elnyerje méltó sorsát. Kína esetében az EU határozottan fellépett azon olcsó áruk dömpingje ellen, melyeket az ország kényszmunkatáborában állítanak elő. Hasonló szolidaritással érdemes felvennünk a harcot az észak-koreai bémunkások munkaerejének embertelen kizsákmányolása ellen” – zárta beszédét képviselőnk, leszögezve: „Egyesült erővel kell fellépniünk a **totalitárius világrendszerrel** szemben.”

MIND MAGYARORSZÁG, MIND AZ ERDÉLYI MAGYARSÁG VISSZAUTASÍTTJA AZ ÁLCIVIL SZERVEZETEK ILLETÉKTELEN ÉS ÁRTALMAS ÜGYKÖDÉSÉT

Az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottsága (DROI) 2017. március 22-i ülése kiemelt módon foglalkozott az ún. harmadik országokban működő **civil szervezetek** helyzetével. A civil társadalom szűkülő mozgástere: az Unió válasza címen megjelent külpolitikai dokumentum alapján annak egyik szerzője, **Richard Youngs** politikai szakértő terjesztette elő az ügyet.

Mind maga az előadó, mind az egyik zöld párti európai képviselő szigorúan bírálta azokat az EU-tagországokat – köztük **Magyarországot** –, amelyek úgymond elnyomják a civil társadalmat. Konkrét módon a magyar hatóságoknak a Nyílt Társadalom Alapítvánnyal szembeni bánásmódját róttta fel az említett képviselő.

Hozzászólásában **Tőkés László** rámutatott, hogy a magyarországi civil szervezetek százai meg százai teljes szabadságban fejtik ki közérdekű tevékenységüket. Kifogás alá – indokolt módon – legfeljebb azon civil

szervezetek esnek, amelyek a Soros-féle alapítványok és szervezetek ún. **demokráciaimportjának** keretében **politikai eszközként** szolgálnak a posztkommunista, illetve balliberális politikai erők kezében, és destruktív jellegű, bomlasztó tevékenységükhöz külföldről nyernek jelentős anyagi támogatást.

Erdélyi képviselőnk saját tapasztalataira is kitért ebben a vonatkozásban. Felidézte, hogy a '90-es években a **Project on Ethnic Relations** elnevezésű, kétes hátterű és szándékú amerikai szervezet, a nacionálkommunista román hatalommal összejárva, illetéktelen és avatatlan módon törekedett az erdélyi magyar politika befolyásolására, illetve a magyar autonómia követelések letörésére. Egyszer s mindenkorra legyen világos, hogy az erdélyi magyar közösség nem tart igényt ilyen fajta „civil támogatásra”, hanem maga akarja megszabni saját politikáját – jelentette ki az RMDSZ volt tiszteletbeli elnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács vezetője.

A KMKF BUDAPESTI ÜLÉSÉRŐL

A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának 2017. március 24-i, budapesti plenáris ülésén **Kövér László** házelnök a nemzetállamok demokratikus legitimitása mellett foglalt állást. Ugyanakkor **Szijjártó Péter** külügyminiszterrel együtt a szomszédos nemzetállamokkal való, valamennyi fél érdekeit szolgáló, szoros együttműködést támogatták.

A **KMKF** plenáris ülésének zárónyilatkozata ezzel együtt kifejezte azon meggyőződését, hogy a szülőföldön való megmaradás, gyarapodás biztosítása a különböző autonómiaformák megvalósításával érhető el, ennek érdekében támogatja az erdélyi magyarság ez irányú törekvéseit mind a kulturális autonómia terén, mind a Székelyföld területi autonómiája tekintetében, és ezt illetően a **párbeszédet** tartja az egyetlen útnak.

Az elhangzottakkal és a leírtakkal összhangban Európa jövőjének útját, illetve az Európai Unió jelenlegi válságából kivezető utat nem az identitásvesztő globalizmus és a nemzetidegen internacionalizmus, hanem a szuverén és önálló nemzetek Európájának útján és együttműködésével kell keresni. Ebben az Európában a **nemzetállamok** mellett és azokkal együtt a **kisebbségi nemzeti közösségeknek** is teljes létjogosultságot kell biztosítani.

A KMKF alkalmával elhangzott felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő a magyar–magyar összefogás kulcskérdésének nevezte az autonómiát. Erdélyi viszonylatban mindaddig nem beszélhetünk igazi összefogásról, amíg nem térünk vissza a huszonöt éve elfogadott **Kolozsvári Nyilatkozat** autonómiaprogramjához – melyre egyébként a jelen lévő **Verestó**

Attila szenátor és kortársai is a kolozsvári Szent Mihály-templomban feleltek. Az erdélyi magyar közösség önrendelkezésének a kivívása egyet jelentene bonyolult és megoldatlan kisebbségi létünk „**gordiuszi csomójának**” az átvágásával – jelentette ki erdélyi képviselőnk.

Tőkés László ugyanakkor elismerését fejezte ki az **RMDSZ** jelen lévő elnökének és parlamenti képviselő-társainak a legutóbbi – 2016. decemberi – országos választások alkalmával történt „**pálfordulásukért**”, nevezetesen azért, hogy a magyarországi „politikai ciánszennyezés” egykori vádjától, valamint a nemzeti politikai irányvonalat relativizáló „egyenlő távolság elvétől” végre eljutottak a **Fidesz-KDNP** kormány által megtestesített nemzeti együttműködés vállalásáig. Reményét fejezte ki, hogy a – Fidesz-KDNP hathatós támogatásával, valamint az Erdélyi Magyar Néppárt

► (EMNP) bölcs félreállításával – megválasztott új magyar bukaresti képviselőt kitart ezen az úton. Fenntartásait sem hallgatva el, bizakodással terjesztette elő azon **javaslatát**, hogy az RMDSZ mihamarabb kezdeményezzen tárgyalásokat román parlamenti szövetségeseivel a magyar, székely autonómiáról.

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács**, valamint az **Erdélyi Magyar Néppárt** és a **Székely Nemzeti Tanács** kezdettől fogva, mindmáig következetesen tartja magát a kolozsvári autonómianyilatkozathoz, és megalkuvás nélkül kiáll az erdélyi magyarság önrendelkezési követelése mellett – mondotta képviselőnk, aki egyben a **Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács** (KMAT) küszöbön álló brüsszeli kihelyezett ülésére is meghívta a tagszervezeteket.

A KMKF záró részében **Szili Katalin** miniszterelnöki megbízott örömmel értékelte az autonómia ügyében megvalósult tavalyi együttműködést, külön

is kitérve a KMAT ezen a téren végzett munkájára. Mindazáltal annak a meggyőződésének adott hangot, hogy versenyfutás helyett együttműködésre van szükség, és ameddig versengő autonómiakonceptciók állnak egymással szemben, addig igen nehéz melléjük állni. Éppen ezért minden esetben egy-egy egységesen támogatott, közösen vállalt autonómiafelfogás jelentheti a megoldást – mondotta a politikus.

A magyar kormány föltétlen támogatásával egy olyan európai jövőben bíz, és ezért cselekszik az EMNT, amelyben a szomszédos országokba szakadt nemzeti közösségeink is otthonra találnak. Ennek előfeltétele viszont egyedül az autonómia lehet. Amint **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes legutóbb is kifejtette: „az autonómiaköveteléseket soha sem szabad feladni (...), jár ez nekünk, hiszen a magyarság soha nem kért olyat, amire az Unióban ne lenne precedens, és amit nem tudnánk alátámasztani”.

EURÓPA JÖVŐJE, A NEMZETI KISEBBSÉGEK JÖVŐJE – GYŰLŐLET ÉS JOGFOSZTÁS NÉLKÜL

Az elmúlt három évbéli magyarellenos romániai megnyilvánulások gyűjteményét mutatta be **Tőkés László** EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és **Szilágyi Zsolt**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke egy sajtótájékoztatón a nagyváradi parlamenti képviselői irodában, március 27-én. Az EMNT figyelőszolgálatát által összeállított negyvenoldalas, három nyelven, azaz magyarul, románul és angolul megjelent **Transylvanian Monitor** a romániai sajtóban 2014 és 2016 közötti ismertetett több ezer eset közül mutat be háromszázat, **Nagy Attila** szerkesztésében.

Tőkés László a sajtótájékoztató elején vázolta azt a nemzetközi és európai kontextust, amelyben az EMNT **monitoring-rendszerét** működtetni szükséges, hiszen a romániai magyarellenesség – noha az

antiszemitizmus és cigányellenességhez hasonlatos – nem kap kellő figyelmet és kellő súlyú megítélést, részben a román állami propagandának is betudhatóan. „Ez olyan fajta a **xenofóbiának**, amely ellen egész Európában hadjárat folyik. A magyarellenesség felszámolása nélkül nem lehet demokráciáról beszélni Romániában” – jelentette ki az európai parlamenti képviselő, aki a távolabbi múltban gyökerező, ám a nacionálkommunista diktatúrában állampolitikai rangra emelt **hungarofóbiát** olyan nehéz örökségnek mondta, aminek átmentését és ápolását az 1989-es fordulat utáni posztkommunista rezsim szinte mindenik kormánya fontosnak tartotta, titkosszolgálati módszerekkel és médiamanipulációval terjesztve azt.

Tőkés László az **autonómiaellenességet** is a magyarellenesség egyik változatának tekinti, ráadásul a román politikai osztály még csak párbeszédet sem hajlandó folytatni a közösségi és regionális autonómiáról az ebben érdekelttel. S bár a nemzetállamok mellett a nemzeti közösségek is alkotó elemei az egyesült Európának, és aki az erdélyi magyarok ellen lép fel, Európa alapértékeit is támadja, mégis: Románia kirakatpolitikával próbálja palástolni az ezen a téren mutatkozó democráciadeficitjét. Az erdélyi képviselő fontosnak tartotta, hogy a magyarellenos megnyilvánulásokra az erdélyi magyarság ne válaszoljon románellenos megnyilvánulásokkal.

Szilágyi Zsolt megjegyezte: a kiadványban feldolgozott egyes esetek jelentékteleneknek tűnhetnek, az összkép azonban a kis ügyek nagy száma által válik nyomasztóvá. Az EMNP elnöke külön is szólt a marosvásárhelyi csendőrség tavalyi fellépéséről a **székely szabadság napja** részvevői és szervezői ellen, és a kolozsvári csendőrség tavalyi és idei fellépéséről az **Erdély-zászlóval** ünneplő néppárti politikusokkal szemben. „Felszólítjuk a csendőrséget, hogy semmisítse meg a büntetéseket, és kérjen bocsánatot. A kolozsvári március 15-i felvonulást szervező RMDSZ-től ►

pedig azt kérjük, hogy tisztázza: a balliberális kormánykoalíció csendőrsége vagy az ünneplő tömeg oldalán áll” – fogalmazott a politikus, be is mutatva, mely zászlóról van szó.

A sajtótájékoztatón szó esett még a **Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának** múlt heti üléséről, amelyen mindkét politikus részt vett, és fel is szólalt. Tőkés László egyebek mellett a magyar-ma-

gyar összefogás kulcskérdésének nevezte az autonómiát. „Erdélyi viszonylatban mindaddig nem beszélhetünk igazi összefogásról, amíg nem térünk vissza a huszonöt éve elfogadott Kolozsvári Nyilatkozat autonómiaprogramjához” – jelentette ki, javasolva az RMDSZ-nek, hogy mihamarabb kezdeményezzen tárgyalásokat román parlamenti szövetségeseivel az erdélyi magyarság önrendelkezési követeléseiről.

MAGYARELLENES MEGNYILVÁNULÁSOK ROMÁNIÁBAN 2014–2016 KÖZÖTT

ANTI-HUNGARIAN MANIFESTATIONS IN ROMANIA 2014–2016

A **Transylvanian Monitor** (Erdélyi Figyelő) jelen száma a megelőző kiadványok természetes folytatása, melyek – az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) eredeti szándékának megfelelően – a romániai magyar közösség ellen irányuló megnyilvánulások és cselekmények nyomon követését tűzték ki célul.

A 2014–2016-os, valamint az előbbi időszakokban lezajlott magyarelles megnyilatkozásokat számbavéve nyilvánvalóvá válik, hogy a magyarságunkkal szemben folytatott, évszázados hagyományokra visszatekintő román állampolitika céltudatos és következetes módon törekszik kisebbségi közösségünk asszimilációjára és kiküszöbölésére. Ezen **magyarelles stratégiai terv** véghezvitelében egyaránt szerepet vállaltak mind az állami szervek, mind az államhatalom központi és területi intézményei, mind a politikai pártok és számos civil szervezet, továbbá a hírközlő szervek széles skálája, valamint a román közélet nacionalista „bajnokai”.

Az alkalmazott stratégia egyszerű, de igen hatásos: a romániai sajtóban – melyet egyébként nagyrészt politikai pártokhoz kötődő személyek tulajdonolnak – heves támadások indulnak a magyar intézmények és szervezetek, a közösség vezetői ellen, hamis és megalapozatlan elméletekkel és vádakkal mérgezve a közvéleményt, ily módon pedig **magyarelles hangulatot** keltve a román állampolgárok sorában, később pedig éppen a maguk által gerjesztett általános közhangulatra hivatkozva a törvényhozás, a politikusok és az állami intézmények „a választók elvárásai” mentén a magyar közösség jogait sértő döntéseket hoznak. Ily módon a kör bezárul, s kezdődhet minden előlről...

Az utóbbi három esztendő történései sorában különösképpen gondolkodóba ejtő az **igazságszolgáltatás** egyre nyilvánvalóbb bekapcsolódása a magyarelles politikai gyakorlatba, konkrét formában pedig a **Belügyminisztériumnak** a 2015–2020-ra szóló közvédelmi és közbiztonsági stratégiája, amely – egyebek

mellett – az autonómia igénylésének bárminemű formáját is a közrend ellen irányuló veszélyforrásnak nyilvánítja. Ebben az összefüggésben válik fenyegetővé a Román Hírszerző Szolgálat (RHSZ) vezetőjének az a nyilatkozata, mely a területi autonómiára irányuló magyar-székely törekvések megakadályozását helyezi kilátásba.

A magyar nyelvhasználat és a nemzeti szimbólumok ellenében folytatott, összehangolt támadások mellett a hivatkozott időszakban kimondottan újdonságnak számít **a magyar egyházi oktatási intézmények** el lehetetlenítésére vagy éppen megszüntetésére irányuló hatósági támadássorozat, nevezetesen az újraállamosított sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégium, valamint a létében fenyegetett marosvásárhelyi Római Katolikus Gimnázium esete. Ugyanide illik a kormány alárendeltségébe tartozó Országos Restitúciós Bizottság azon döntése, mely visszautasítja a világhírű gyulafehérvári Batthyáneum Könyvtár jog szerinti visszaszolgáltatását az Erdélyi Római Katolikus Egyháznak.

Egy különleges, de ugyanakkor sokatmondó eset a Románia Csillaga kitüntetés megvonása **Tőkés László** püspöktől, az EMNT elnökétől, európai parlamenti képviselőtől. Ezzel a döntéssel – egyetlen ember személyében – sikerült támadást indítani nem csupán az 1989-es romániai forradalom egyik kiemelkedő szereplője, valamint az erdélyi magyarság egyik vezető személyisége ellen, hanem az erdélyi autonómiatörekvések egésze és minden olyan szervezet ellen, amely zászlajára tűzte a kisebbségi közösségi önrendelkezés kivívását.

Mindent egybevetve, aligha képezheti kétség tárgyát, hogy az előbbieken említett, illetve a Transylvanian Monitor vonatkozó lapszámaiba foglalt magyarelles megnyilvánulások és cselekmények rövid és hosszú távú célja: a romániai magyar közösség

► **megfélemlítése.** Ez a román kisebbségpolitikai kurzus viszont egyenes irányú folytonosságot mutat az átkos emlékü **Ceaușescu-diktatúra** etnokratikus állampolitikájával és homogenizációs törekvéseivel.

2011-ben elkezdett monitoring-szolgálatával az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács a Romániában honos magyarellenes politika mindennapi valóságát kívánja bemutatni. Országos és szélesebb – Kárpát-medencei – kitekintésben az antiszemitizmus és a cigányellenesség jelenségéhez fogható **hungarofóbia** beazonosításához és kiküszöböléséhez kíván hozzájárulni – azzal a távlati szándékkal és reménnyel, hogy ennek helyét utóbb a magyarság iránti tisztelet és megbecsülés fogja átvenni.

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG TUD AZ ERDÉLYI MAGYARSÁGOT ÉRŐ ATROCITÁSOKRÓL

Morvai Krisztina EP-képviselő 2016. decemberében levélben fordult az Európai Bizottsághoz az erdélyi őshonos magyar közösséget érő rendszeres zaklatások és durva diszkrimináció, jogsértések miatt. A beadványra **Frans Timmermans** alelnök, Jean-Claude Juncker bizottsági elnök első helyettese válaszolt ez év elején, meglepetésre nem „lerázó”, semmitmondó tartalommal, hanem elismerve, hogy az unió vezetősége tud a kritikus helyzetről, s tájékoztatást adott arról, hogy az EU „kormány”, a Bizottság folyamatos párbeszédet folytat Romániával a jelenség kapcsán, egészen addig, amíg megoldás nem születik.

Bár a mindenkori román kormányok gondosan ügyelnek arra, hogy az EU és a nemzetközi közösség előtt jó benyomást keltsenek, Timmermans alelnök a Morvai képviselőnek írott levelében többek között rámutatott: „Románia (...) irányában kifejeztük aggodalmunkat, egyebek mellett a magyar közösséget érő gyűlöletbeszéd és a diszkrimináció által motivált incidensek miatt, amelyekkel a Bizottság nagyon is tisztában van. (...) a párbeszéd a román hatóságokkal most is folyik, tekintettel arra, hogy a problémák változatlanul fennállnak. Folytatjuk erőfeszítéseinket annak érdekében, hogy minden aggodalmunkkal összefüggésben megfelelő intézkedéseket hozzanak.”

ROSSZ ÚTON JÁR AZ EURÓPAI UNIÓ

Tőkés László interjút adott a **Fidesz – Magyar Polgári Szövetség Európai Parlamenti Képviselőcsoportjának hírlevele** számára, az **EU Hírlevél februári számából vesszük át.**

– *Hetek óta százezrek tiltakoznak a decemberben megválasztott Grindeanu-kormány ellen. Mi történik most pontosan Romániában?*

– Annak idején „a puliszka nem robban” tréfás román szólásmondás eleven cáfolataként értékeltük az 1989-es népfelkelést, ami a Ceaușescu diktátor házaspár csúfos bukásához vezetett. Közel három évtized után meghatódással tapasztalhatjuk a román polgári társadalom lázadását az utódkommunista rezsim ellen. Néhány évvel ezelőtt hasonló felháborodással vonultak az utcára az emberek a korrupción alapuló verespataki bányaberuházás ellen, utóbb pedig szintén a korrupció miatt kényszerítették lemondásra a Ponta-kormányt. Bízunk kell a román nép igazságérzetében. Megmozdulásaik hitelesen európaiak.

– *Az állampárt utódja, a PSD, a decemberi parla-*

menti választásokon majd’ 50 %-ot szerzett. Ön mivel magyarázza, hogy ennyire erősek a szocialisták Romániában?

– A román társadalom végtelenes ellentmondásos. Emlékezzünk: annak idején pusztán kézzel kelt fel a véres kezű kommunista diktatúra ellen, utóbb pedig készséggel megválasztotta az államcsíny révén hatalomra került Iliescu elnököt és reformkommunista élcsapatát. Ehhez hasonlóan 1989-ben a románok már-már megható egységben fogtak össze a magyarokkal a közös ellenséggel szemben, utóbb azonban egyik napról a másikra felültek a továbbműködő kommunista titkoszolgálat magyarellenes propagandájának. Egyfelől ugyanez a propaganda, valamint a tömegek kommunista típusú manipulálása, másfelől pedig a demokratikus ellenzék eredendő gyengesége segítette hatalomra a volt állampárt utódját, a Liviu Dragnea vezette Szociáldemokrata Pártot.

– *Brit képviselőtársa, Nigel Farage nemrégiben azt mondta, hogy Romániának nem lett volna szabad csatlakoznia az Európa Unióhoz. Ön mit gondol erről?*

➤ – Nem kérdéses, hogy az Európai Unió szigorúnak mondható követelményrendszere értelmében Románia nem volt megérve a csatlakozásra. Nem kell ahhoz Nigel Farage-nak lenni, hogy világosan lássuk: országunkat elsősorban politikai megfontolásokból fogadták be az Unióba. Ezzel azonban Románia nincsen egyedül. Mindazáltal a megelőlegezett bizalom sem föltétlenül hiábavaló. Mi, magyarok is jónak látjuk Románia befogadását, azzal a feltétellel, hogy az Unió következetesen számonkéri az általa önként vállalt normák, értékek és ígéretek teljesítését, és ez által segíti elő tényleges európai felzárkózását. – Ön hogy látja: a volt kommunista országok csatlakozása beváltotta a hozzá fűzött reményeket?

– Nem tagadva annak jogosságát, én mégis megfordítanám a kérdést, és ekképpen tenném fel: vajon az Unió beváltotta-e a hozzá fűzött reményeket? Mert ne feledjük: Európa mesterséges kettéosztásának a tévőleges elfogadása és „jövahagyása” óta a fejlett Nyugat adósa a szovjet tábor sorsukra hagyott kis népeinek. A jobbik esetben ezt az „adósságát” törleszti az elnyomorodott volt kommunista országokkal szemben, amikor elősegíti csatlakozásukat. – Ön szerint folytatódni fog az unió bővítése Kelet-Európában?

– Nagyra kell értékelnünk az Unió alapító atyáinak vagy éppenséggel II. János Pál pápának azt az eredeti elképzelését, hogy kontinensünk népei értékeik közösségében építsék ki „a nemzetek Európáját”. Ezzel szemben viszont rossz úton jár az az Európai Unió, mely a nemzeti identitás és önrendelkezés felszámolásával, kvázi „birodalmi szellemben”, központi érdekek mentén kívánja az „Európai Egyesült Államok” aklába terelni népeinket és országainkat. Ez a fajta torzulás a további bővítés értelmét is kétségesse tesz, sőt a mostani tagországokat is eltávolítja az Uniótól.

Rossz úton jár az Európai Unió

Az Európai Unió a nemzeti identitás és önrendelkezés felszámolásával, kvázi „birodalmi szellemben”, központi érdekek mentén kívánja az „Európai Egyesült Államok” aklába terelni népeinket és országainkat. – nyilatkozta lapunknak Tókes László EP-képviselő.

– Hetek óta százezrek tiltakoznak a decemberben megválasztott Grindeanu-kormány ellen. Mi történik most pontosan Romániában?

– Annak idején „a pulszka nem robban” tréfiás román szólásmondás eleven címlataként értékeltük az 1989-es népfelkelést, amely a Ceausescu diktátor házaspár csúfos bukásához vezetett. Közel három évized után meghatódással tapasztalhatjuk a román polgári társadalom lázadását az utódkommunista rezsim ellen. Néhány évvel ezelőtől hasonló felháborodással vonultak az utcára az emberek a korrupción alapuló veresptaki bányabehatás ellen, utóbb pedig szintén a korrupción miatt kényszerítették lemondásra a Ponta-kormányt. Bizunk kell a román nép igazságérzetében. Megmozdulások hitelesen európaiak.

– Az állampárt utódja, a PSD, a decemberi parlamenti választásokon majd 50 %-ot szerzett. Ön mivel magyarázza, hogy ennyire erősek a szocialisták Romániában?

– A román társadalom végtelenen ellentmondásos. Emlékezzünk: annak idején puzta kézzel kelt fel a véres kezű kommunista diktatúra ellen, utóbb pedig készséggel megválasztotta az államcsíny révén hatalomra került Iliescu elnököt és reformkommunista élcspártját. Ehhez hasonlóan 1989-ben a románok már-már megható egységben fogtak össze a magyarokkal a közös ellenséggel szemben, utóbb azonban egyik napról a másikra felükelt a továbbmunkáló kommunista titkosszolgálat

magyarellenes propagandájának. Egyfelől ugyanez a propaganda, valamint a tömeges kommunista típusú manipuláció, másfelől pedig a demokratikus ellenzék eredendő gyengesége segítette hatalomra a volt állampárt utódját, a Liviu Dragnea vezette Szocialdemokrata Pártot.

folytatás a 2. oldalon »

A HONAP TEMAJA

Hozzáférhetőbb Erasmus+

Az Európai Parlament nagy többséggel elfogadta az Erasmus+ programról szóló jelentést, amely áttekintést nyújt a program elmúlt két és fél éves végrehajtásáról.

folytatás a 3. oldalon »

A HONAP HÍRE

Létrejött a Kanadai kereskedelmi megállapodás

A Európai Parlament február 15-én Strasbourgban megszavazta a Kanada és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi megállapodást.

folytatás a 4. oldalon »

MEGHÁTRÁLÁS NÉLKÜL

„Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az ő Szent Fiától, az Úr Jézus Krisztustól!”

Az apostoli áldás szavával köszöntöm a Székely Szabadság Napjára egybegyűlteket, a székely székek küldötteit és polgárait, marosszéki házigazdáinkat, a belső Erdélyből, Partiumból, az anyaországból és a határon túlról érkezetteket, valamint meghívott vendégeinket, az Európai Szabad Szövetség képviselőit, katalán, baszk és flamand testvéreinket. Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** nevében őszinte elismerésemet fejezem ki a megemlékező nagygyűlés, valamint a tiltakozó felvonulás szervezőinek, és stratégiai partnereként arról biztosíthatom a **Székely Nemzeti Tanácsot**, hogy – a távolmaradókkal ellentétben – nemes küzdelmében mindenkor számíthat reánk, hasonlóképpen az **Erdélyi Magyar Néppártra**.

Azoknak, akik a Székely Vértanúk Emlékművéhez idén is elzarándokoltak az adminisztratív hátráltatás, a gáncsoskodás, az ellenséges politikai hangulatkeltés, a megfélemlítések megannyi akadályát kellett leküzde-

niük. Külön is köszöntöm a távolról jövőket, továbbá azokat, akik a tavalyi abnormális **hatósági bírságolások** vesszőfutását vállalva idén is töretlenül kiállnak a székely szabadság és a közösségi önrendelkezés ügye mellett. Mi ez a vértanúk áldozatához képest, akik életüket adták népükért és hazájukért – érettünk és emberhez méltó jövőnkért, Testvéreim?!

Első szavunk és megnyilatkozásunk legyen hát a hálaadás és a főhajtásé megszentelt emlékük és példájuk előtt! Tisztelegjünk a Marosvásárhelyen kivégzett bágyi Török János, **martonosi Gálffy Mihály** és **nagyvárad** Horváth Károly, valamint a megtorlás sepsiszentgyörgyi áldozatait, **Bartalis Ferenc** és **Várad** József emléke előtt, akik – krisztusi módon – vérüket hullatták a szabadságért!

„Haj, ne hátra, haj, előre! / Vérmézőről vérmézőre! / Mert ott az a virág terem, / Melynek neve győzelem” – írta volt az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején a csatatéren elesett **Petőfi Sándor** „költőtársa”, **Arany János**, akinek 200 éves születési jubileumát tartjuk ebben az esztendőben.

➤ Mennyire időszerű: a Makk-féle összeesküvésnek áruői is voltak – köztük is a legismertebb **Bíró Mihály**, az **Ignatz A.** fedőnevű osztrák kém –, akik vérpadra juttatták székely hőseinket. Változott módon és körülmények között, manapság is az árulás, az önfeladás és hatalombarát oportunizmus árnyékában és közegében kell folytatnunk küzdelmünket erdélyi magyarságunk szabadságáért, szülőföldünk ártó szándékú területi-közigazgatási átrendezése ellen, Székelyföld területi autonómiája és közösségi önrendelkezésünk kivívása érdekében. Az árulás és a **vértanúság** végletei közt hányódva a hajdúváros Nagyszalonta költőfejedelme ma mégis azt üzeni, hogy: „Haj, ne hátra, haj, előre!” Ne retentsen bennünket se halál, se félelem! Igazságos és jogos szabadságharcunkban **ne hátráljunk meg!** Mert tavaszodván, ha vér is áztatta a földet: „Hadd áztassa, hisz az nem baj, / Ha szépen hajt, nem másnak hajt; / Ha terem is, nekünk terem / A véren vett győzelem...”

„A véren vett győzelem” öröksége a miénk. A jelen körülményei között, az Unió békerendszerén felépült Európában, az egyesült Európa egyik tagállamában, **Romániában** nemes egyszerűséggel azt mondhatjuk, hogy másra nincs is szükség, hanem csak arra, hogy az országunkkal unióbeli szövetséges magyar nemzet tagjaként állhatatosan kiálljunk azért, ami nekünk egy demokratikus jogállamban alanyi jogon kijár, és magyar összefogással és a többségi románokkal való megegyezés útján kivívjuk magunknak közösségi jogainkat és a teljes körű szabadságot jelentő **területi és kulturális autonómiát**. Ez Isten mindenre elégséges kegyelmén, valamint a reménységgel megelőlegezett, kedvező politikai viszonyok kialakulásán túlmenően igazából csak rajtunk áll!

Az utóbbi években megszenvedett általános magyar- és székelyellenesség megannyi durva megnyilvánulása és jogsérelme közepette legutóbb a helybéli **római katolikus gimnázium** felszámolásának a botrányos esete szakadt reánk. A sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégium, valamint az Orvostudományi és Gyógyszerészeti Egyetem kálváriája nyomán ez végül is nem annyira meglepő. Úgymond ezeknek az etnikai konfliktusos helyzeteknek a békés és méltányos megoldása vár reánk.

A hét elején, **Brüsszelben** az RMDSZ elnöke drámai módon sírta el a katolikus gimnázium tarthatatlan helyzetét és a szülők megfélemlítésére használt

„szekus módszereket”. Csak azt nem értjük, hogy akkor mire való a balliberális kormánypártokkal kötött parlamenti együttműködési egyezség, és mit keres a vásárhelyi illetőségű **Borbély László** államtanácsos a Grindeanu-kormány csapatában? És mire véljük **Liviu Dragnea** áradozását magyar pártunkról, aki szerint: „A parlamentben nagyon jó az együttműködésünk az RMDSZ-es kollégákkal, és remélem, ez egyre hatékonyabbá válik. Ők megszavazták a kormányt, nem szavazták meg a bizalmatlansági indítványt, és sok törvényjavaslat esetén úgy szavaznak, ahogy mi.” Hát ha ilyen jól állunk **Bukarestben**, akkor mi a probléma? Méltán várhatnánk el, hogy az RMDSZ közvetlen úton oldja meg azokat a problémákat, melyek kialakulásában maga is elsőrendben felelős.

A súlyos mértékben konfliktusos román-magyar kapcsolatokra nézve messzemenően érvényes a 2003-as **Gross-jelentés** nyomán elfogadott Európa tanácsi határozat (2003/1334. sz.), mely szerint: „az autonóm régiók pozitív tapasztalatai inspirációs forrásként szolgálhatnak a belső politikai konfliktusok megoldását célzó lehetőségek keresésekor”. Ezt a határozatot országaink képviselői is megszavazták. Joggal várhatjuk el tehát, hogy a Fidesz-KDNP hathatós támogatásával parlamentbe jutott képviselőink az autonómia **konfliktuskezelő eszközét** igénybe véve végre eleget tegyenek az RMDSZ programjában lefektetett vállalásaiknak, valamint választási ígéreteiknek, és a törvényhozás szintjén igyekezzenek rendezni kapcsolatainkat. Hasonlóképpen a római katolikus iskola körüli konfliktust és az orvosi egyetem ügyét is ezen az alapon kellene rendezni – mindenekelőtt a **magyar oktatásügyi autonómia**, illetve a magyar oktatás önállóságának a kivívását tűzve ki célul.

Székely vértanúink véréldozata az övékéhez hasonló elvi és eszmei **bátorságra** és **cselekvésre** kötelez bennünket a polgári életben és a politikában. Kényszerű távollétében ezt a cselekvő bátorságot köszönjük meg – és követjük – **Izsák Baláznak**, a Székely Nemzeti Tanács elnökének.

Tőkés László

az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke

(Elhangzott a Székely Szabadság Napján, Marosvásárhelyen, 2017. március 10-én.)

KONFERENCIÁN MÉLTATTÁK A REFORMÁCIÓT AZ EP-BEN

A reformáció 500 éve: Európát alakítva – Merjünk változtatni! című rendezvény keretében tiszteltgett a félezer éves reformáció előtt az Európai Parlamentben egy március 7-én tartott nagyszabású konferencián az a több mint százötven résztvevő, aki az Európai Parlamentet, az Európai Bizottságot, valamint a különböző protestáns egyházakat és szervezeteket képviselte.

Az eseményt **Maired McGuinness**, az egyházakkal való párbeszédért felelős EP-alelnök és **Frans Timmermans**, az Európai Bizottság alelnöke nyitotta meg. Az ír alelnöknő beszédében kiemelte: szabad és demokratikus európai társadalmaink sok alapértéke a reformáció időszakára nyúlik vissza, és ez az évforduló remek alkalmat kínál számunkra, hogy számba vegyük ezen történelmi esemény máig szembetűnő jelentőségét a modern Európa kialakulásában.

A konferencia két ülészak keretében vizsgálta a reformáció jelentőségét: „Reformáció és Európa – Merjünk változtatni!” és „Diverzitás, ütközések és egységre való törekvés – Közös európai jövő”. Az első ülészak előadói **David McAllister** néppárti EP-képviselő, **Heinrich Bedford-Strohm** püspök, a Német Protestáns Egyház Tanácsának elnöke, **Eugenio Bernardini**, az olaszországi Valdens Evangélikus Egyház képviselője, valamint **Antje Jackelén** uppsalai érsek, a Svédországi Lutheránus Egyház elöljárója. Előadásaikban és az azt követő vita során azt firtatták, hogy a Reformáció hagyatéka és vívmányai milyen mértékben járulnak, járhatnak hozzá Európa mai, nagymértékben megváltozott körülmények közötti haladásához. Valamennyien egyetértettek abban, hogy a reformáció átível a határokon és összekötő kapocs a sokféleség és sokszínűség Európájában.

A második ülészak előadói, **Michael Bunker** püspök, az Európai Protestáns Egyházak Közösségének főtitkára, **Fabiny Tamás**, a magyarországi evangélikus egyház püspöke, **Michael Jagessar**, a brit Egyesült

Református Egyház tisztségviselője, valamint **Anneli Jäätteenmäki** liberális EP-képviselő is a sokszínűség és egység témakörében cseréltek eszmét és osztották meg tapasztalataikat. Bunker püspök a Leuenbergi Egyezmény fontosságát emelte ki, amely összekötő hidat képez a különböző protestáns egyházak között egy olyan egységet teremtve, amelyen belül fenntartható a sokszínűség és pluralizmus, míg Fabiny püspök a reformációról mint globális jelentőségű eseményről ejtett szót.

Az eseményt a *Luther Márton: hangok ezreinek projektje* című pop-oratórium zárta, melyet követően **Antonio Tajani**, az Európai Parlament nemrég megválasztott elnöke fogadta a protestáns egyházak képviselőit, kiemelve előttük a reformáció hagyatékának jelentőségét Európa jövőjének szempontjából, valamint azt, hogy az oktatás, illetve a vallásokkal, egyházakkal folytatott párbeszéd lehet a populizmus és a nacionalizmus elleni harc és egyben a jövő záloga.

PÉNZÜGYI SZABÁLYTALANSÁGOK MARTIN SCHULZ EP-ELNÖKSÉGE ALATT

Az Európai Unió intézményeinek szabályos működését és pénzügyi gazdálkodását ellenőrző szakszervezet foglalkozott meg az EP korábbi elnökével szemben. **Martin Schulz**, aki jelenleg már a német szociáldemokrata párt elnöke és kancellárjelöltje, a 2014. évi európai parlamenti választási kampány idején nem mondott le brüsszeli napidíjáról még akkor sem, amikor már csak kampánytevékenységet folytatott. Az EP elnöki kabinetjét pedig az intézmény költségén utaztatta a különböző kampányrendezvényekre. **Deutsch Tamás**, a zárszámadásért felelős néppárti képviselő elmondta: a korábban ismert szabálytalanságokon túl fény derült

arra is, hogy Martin Schulz az EP szigorú személyzeti szabályait figyelmen kívül hagyva hozta helyzetbe és segítette magas beosztásokba kabinetjének tagjait. Az Európai Parlament költségvetéséből olyan külön jutásokat adott saját közvetlen munkatársainak, melyekre semmilyen jogalapja nem volt. „Példátlan, hogy egy uniós csúcstestület vezetője szabálytalanul és sajátjaként gazdálkodik annak költségvetésével, kötelességünk megtenni mindent annak érdekében, hogy a szabálytalan döntéseket visszavonják, és adott esetben a szabálytalanul kifizetett pénzeket visszafizessék” – tette hozzá a fideszes EP-képviselő.

ANYANYELV, ÁLLAMNYELV

Anyanyelv kontra államnyelv? Nyelvi problémák az európai oktatási rendszerben – **Bocskor Andrea** kárpátaljai, **Csáky Pál** felvidéki, **Deli Andor** délvidéki és **Sógor Csaba** erdélyi európai képviselők szervezésében ezen a címen került sor egy Kárpát-medencei kitekintésű oktatásügyi konferenciára 2017. március 7-én Brüsszelben. A teljes rendezvény díszvendége **Navracsics Tibor** oktatásért és művelődésért felelős európai biztos volt, aki a megnyitóbeszédet tartotta. Meghívott vendégként vettek még részt a nemzeti kisebbségek ügye uránt elkötelezett külföldi és magyar képviselők – köztük **Herbert Dorfmann** dél-tiroli politikus, az EP tagja.

Nemzeti közösségük oktatási helyzetéről az elszakított nemzetrészek meghívott vezető képviselői tartottak átfogó beszámolót, nevezetesen **Orosz Ildikó**, a beregszászi II. Rákóczi Ferenc Főiskola rektora Kárpátaljáról, **Vicsek Annamária**, a szerbiai kormány oktatásügyi államtitkára Délvidékről, **Menyhárt József**, a Magyar Közösség Pártjának elnöke Felvidékről, valamint **Kelemen Hunor** RMDSZ-elnök Erdélyből.

A tematikus konferencia **zárónyilatkozat** elfogadásával zárult a kisebbségi nyelvi jogok tárgyában. Kíváncsú és szükséges volna, hogy a külhoni magyar együttműködés a jövőben az **oktatási autonómia** igénye és megvalósítása irányába terjedjen ki.

A KONFERENCIA ZÁRÓNYILATKOZATA

2017. március 7-én Brüsszelben elismert szakértők, politikusok és európai parlamenti képviselők részvételével tárgyalták meg a nyelvhasználat különböző aspektusait az európai oktatási rendszerekben, és az alábbi következtetésekre jutottak:

1. A kisebbségi és többségi kultúrák, illetve nyelvek egyaránt hozzájárulnak Európa sokszínűségéhez, ezért ezek fontosságát el kell ismerni. A kisebbségek védelme hozzájárul Európa etnikai, kulturális és nyelvi sokszínűségéhez.

2. Nemzetközi egyezmények, konvenciók és az Európai Unió alapszerződése, beleértve az EU Alapjogi Chartáját, erős jogi háttérrel biztosítanak a nemzeti kisebbségek védelmére, ezért ragaszkodni kell betartásukhoz.

3. Demokratikus társadalmakban az anyanyelv oktatása, illetve az anyanyelven történő tanulás minden ember alapjoga, beleértve az őshonos nemzeti kisebbségeket is. Ezen jogot az államnak biz-

tosítania kell. Annál is inkább, hogy az anyanyelv a legjobb eszköz az oktatásban, hisz a diákok saját nyelvükön tudják legeredményesebben teljesíteni az iskolai követelményeket.

4. A tagállami és nemzetközi jog által az őshonos és nyelvi kisebbség számára biztosított jogokat fenn kell tartani, támogatni kell, és semmilyen állami intézkedésnek nem szabad fenyegetnie az elért kisebbségvédelmi standardokat, beleértve az anyanyelven való tanulás jogát a szórványban élők esetében is.

5. Az európai nemzeti kisebbségek számára szükséges az egyes államok hivatalos nyelvének az elsajátítása, ami elengedhetetlen a társadalmi- és közéletben való sikeres részvételhez, azonban annak oktatását a kisebbségek igényeinek figyelembe vételével kell megszervezni, külön módszertan és tananyag szerint, mely eltér az állam nyelvét anyanyelvi szinten beszélők számára kidolgozott módszertantól és tananyagtól.